

מסכת יומא --- פסוקים

רבי יהודה אומר אף אשה אחרת מתקינין לו שמא תמות אשתו שנאמר (ויקרא טז, ו) וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו	יומא ב:א
מאי שנא צפונה מזרחה כיון דחטאת היא וחטאת טעונה צפונה וכתוב בה (במדבר יט, ד) אל נכח פני אהל מועד תקינו לה רבנן לשכה צפונה מזרחה	יומא ב:א
ור"ל אמר כל המקדש כולו קרוי בירה שנאמר (דברי הימים א כט, יט) הבירה אשר הכינותי	יומא ב:א
ואימא צוה [צוה] דיום הכפורים דכתיב (ויקרא טז, לד) ויעש כאשר צוה ה' את משה דנין צוה דלפני עשיה מצוה דלפני עשיה ואין דנין צוה דלאחר עשיה מצוה דלפני עשיה	יומא ב:ב
ואימא צוה דקרבתות דכתיב (ויקרא ז, לח) ביום צותו את בני ישראל דנין צוה מצוה ואין דנין צותו מצוה	יומא ב:ב
ומאי נפקא מינה והתנא דבי רבי ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה	יומא ב:ב
כתוב אחד אומר (דברים י, א) ועשית לך ארון עץ וכתוב אחד אומר (שמות כה, ז) ועשו ארון עצי שטים הא כיצד כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום כאן בזמן שאין עושין רצונו של מקום	יומא ג:ב
אלא מר מהיכא יליף לה אמר מסיני דכתיב (שמות כד, טז) וישכון כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מכדי כתיב ויקרא אל משה ביום השביעי מאי ששת ימים זה בנה אב שכל הנכנס במחנה שכינה טעון פרישת ששה ר' יוחנן (ויקרא טז, ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש במה שאמור בענין מאי היא בענין דמלואים ומה אמור בענין דמלואים אהרן פירש שבעה ושמש יום אחד ומשה מסר לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה ואף לדורות כהן גדול פורש שבעה ומשמש יום אחד משה עלה בענן ונתקדש בענן ונתקדש בענן כדי לקבל תורה לישראל בקדושה שנאמר (שמות כד, טז) וישכון כבוד ה' על הר סיני זה היה מעשה אחר עשרת הדברות שהיו תחלה לארבעים יום דברי רבי יוסי הגלילי	יומא ג:ב
לא בא הכתוב אלא לאיים עליו כדי שתהא תורה ניתנת באימה ברתת ובזיע שנאמר (תהלים ב, יא) עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה מאי וגילו ברעדה אמר רב אדא בר מתנה אמר רב במקום גילה שם תהא רעדה	יומא ד:א
רבי יוסי אומר בשבעה בו מאן דאמר בששה בששה ניתנה ובשבעה עלה דכתיב (שמות כד, טז) ויקרא אל משה ביום השביעי	יומא ד:א
רבי יוסי הגלילי סבר לה כתנא קמא דאמר בששה בחודש ניתנה תורה הלכך זה היה מעשה אחר עשרת הדברות (שמות כד, טז) וישכון כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים	יומא ד:ב
(ויקרא א, א) ויקרא אל משה וידבר למה הקדים קריאה לדיבור לימדה תורה דרך ארץ שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא א"כ קורוהו	יומא ד:ב
ולדורות מנא לן דלא מעכבא דתניא (ויקרא א, ד) וסמך ונרצה וכי סמיכה מכפרת והלא אין כפרה אלא בדם שנאמר (ויקרא יז, יא) כי הדם הוא בנפש יכפר ומה ת"ל וסמך ונרצה שאם עשאה לסמיכה שירי מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו לא כפר וכפר דתניא (ויקרא טז, לב) וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו מה תלמוד לומר לפי שנאמר (שמות כט, ז) שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אין לי אלא נתרבה שבעה ונמשח שבעה נתרבה שבעה ונמשח יום אחד ונמשח שבעה	יומא ה:א
מאי טעמא דמ"ד כל הכתוב בהן מעכב אמר רבי יצחק בר ביסנא אמר קרא (שמות כט, לה) ועשית לאהרן ולבניו ככה ככה עיכובא הוא	יומא ה:א
רב מרשטיא אמר (ויקרא ח, לה) ושמתם את משמרת ה' עכובא רב אשי אמר (ויקרא ח, לה) כי כן צויתי עכובא	יומא ה:ב
ת"ר כי כן צויתי (ויקרא י, יח) כאשר צויתי (ויקרא י, טו) כאשר צוה ה' כי כן צויתי באינינות יאכלוה כאשר צויתי בשעת מעשה אמר להם כאשר צוה ה' ולא מאלי אני אומר	יומא ה:ב
בר חנינא מנסיים אין כתובין בפרשה כשהוא אומר (שמות כט, א) וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אותם לכהן להביא המכנסים ועשירית האיפה	יומא ה:ב
מנא לן אתיא זה זה (ויקרא ו, יג) מוזה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' עשירית האיפה	יומא ה:ב
אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחאי מניין שאף מקרא פרשה מעכב ת"ל (ויקרא ח, ה) ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה ה' אפילו דיבור מעכב כיצד הליבשן	יומא ה:ב
כי פליגי באבנט מאן דאמר אהרן ואחר כך בניו דכתיב (ויקרא ח, ז) ויחגור אותו באבנט והדר כתיב ויחגור אותם אבנט ומאן דאמר אהרן ובניו בבת אחת דכתיב (שמות כט, ט) וחגרת אותם ולמאן דאמר אהרן ובניו בבת אחת הכתיב ויחגור אותו באבנט והדר כתיב ויחגור אותם אבנט	יומא ה:ב
בהנך דלא קביע לה זמן מיתיבי (שמות כח, לח) ונשא אהרן את עון הקדשים וכי איזה עון הוא נושא אם עון פיגול הרי כבר נאמר לא ירצה ואם עון נותר הרי כבר נאמר לא יחשב הא אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בציבור	יומא ז:א
כי פליגי דתלי בסיקתא רבי יהודה סבר (שמות כח, לח) על מצח ונשא ורבי שמעון סבר (שמות כח, לח) תמיד לרצון לפני השם	יומא ז:ב
אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מאי דכתיב (משלי י, כז) יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה יראת ה' תוסיף ימים זה מקדש ראשון שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמשו בו אלא י"ח כהנים גדולים ושנות רשעים תקצרנה זה מקדש שני שעמד ד' מאות ועשרים שנה ושמשו בו יותר משלש מאות כהנים	יומא ט:א
א"ר יוחנן בן תורתא מפני מה חרבה שילה מפני שהיו בה שני דברים גלוי עריות ובזיון קדשים גלוי עריות דכתיב (שמואל א ב, ז) ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצובאות פתח אהל מועד ואע"ג דאמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יוחנן כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא טועה מתוך ששהו את קיניהן מיהא מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום	יומא ט:א
בזיון קדשים דכתיב (שמואל א ב, טו) גם בטרם יקטירון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזובח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבושל כי אם חי ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה נתן ואם לא לקחתי בחזקה ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני ה' כי נאצו האנשים את מנחת השם	יומא ט:ב

ימא	מקדש ראשון מפני מה חרב מפני ג' דברים שהיו בו ע"ז וגלוי עריות ושפיכות דמים ע"ז דכתיב (ישעיהו כח, כ) כי קצר המצע מהשתרע מאי קצר המצע מהשתרע א"ר יונתן קצר מצע זה מהשתרר עליו שני רעים כאחד (ישעיהו כח, כ) והמסכה צרה כהתכנס	ט:ב
ימא	א"ר שמואל בר נחמני כי מטי רבי יונתן להאי קרא בכי אמר מאן דכתיב ביה (תהלים לג, ז) כונס כנד מי הים נעשית לו מסכה צרה	ט:ב
ימא	גלוי עריות דכתיב (ישעיהו ג, טז) ויאמר ה' יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרון ומשקרות עינים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהן תעכסנה יען כי גבהו בנות ציון שהיו מהלכות ארוכה בצד קצרה ותלכנה נטויות גרון שהיו מהלכות בקומה זקופה ומשקרות עינים דהוו מליין כחלא עיניהן הלוך וטפוף תלכנה שהיו מהלכות עקב בצד גודל וברגליהן תעכסנה א"ר יצחק שהיו מביאות מור ואפרסמון ומניחות במנעליהן וכשמגיעות אצל בחורי ישראל בועטות ומתיזות עליהן ומכניסין בהן יצה"ר כארס ככעוס	ט:ב
ימא	שפיכות דמים דכתיב (מלכים ב כא, טז) וגם דם נקי שפך מנשה [הרבה מאד] עד אשר מלא את ירושלם פה לפה	ט:ב
ימא	רשעים היו אלא שתלו בטחונם בהקב"ה אתאן למקדש ראשון דכתיב (מיכה ג, יא) ראשיה בשוחד ישפוטו וכהנייה במחיר יורו ונביאייה בכסף יקסומו ועל ה' ישענו לאמר הלא ה' בקרבנו לא תבוא עלינו רעה	ט:ב
ימא	לפיכך הביא עליהן הקב"ה ג' גזרות כנגד ג' עבירות שבידם שנאמר (מיכה ג, יב) לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלים עיין תהיה והר הבית לבמות יער	ט:ב
ימא	ובמקדש ראשון לא הוה ביה שנאת חנם והכתיב (יחזקאל כא, יז) מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספוק אל ירך וא"ר (אליעזר) אלו בני אדם שאוכלין ושותין זה עם זה ודוקרין זה את זה בחרבות שבלשונם	ט:ב
ימא	דכתיב (שיר השירים ה, ט) אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשיתם עצמכם כחומה ועליתם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליתם כדלתות נמשלתם כארז שהרקב שולט בו מאי ארז דרבי יוחנן א"ל לאו היינו טעמא א"נ סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני דכתיב (בראשית ט, כז) יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם אף על גב דיפת אלהים ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם	ט:ב
ימא י:א	אמר רבי עתידה רומי שתפול ביד פרס שנאמר (ירמיהו מט, כ) לכן שמעו עצת ה' אשר יעץ (על) אדום ומחשבותיו אשר חשב (על) יושבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם	ט:ב
ימא י:א	אם רסן העיר הגדולה כשהוא אומר (יונה ג, ג) ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים הוי אומר נינוה היא העיר הגדולה	ט:ב
ימא י:א	(במדבר ג, כב) ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק תנא אחימן מיומן שבאחים ששי שמשים את הארץ כשחיתות תלמי שמשים את הארץ תלמים תלמים דבר אחר אחימן בנה ענת ששי בנה אלוש תלמי בנה תלבוש ילידי הענק שמעניקין החמה בקומתן	ט:ב
ימא	ת"ר בשעריך אחד שערי בתים ואחד שערי חצירות ואחד שערי מדינות ואחד שערי עיירות יש בהן חובת מצוה למקום משום שנא' (דברים ו, ט) וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך	ט:ב
ימא	והאמר ר' אלעזר שלוחי מצוה אין ניזוקין היכא דקביע היזקא שאני דכתיב (שמואל א טז, ב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר ה' עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבוח לה' באתי	ט:ב
ימא	בית הכנסת ובית השותפין ובית האשה מטמאין בנגעים פשיטא מהו דתימא (ויקרא יד, לה) ובא אשר לו הבית לו ולא לה לו ולא להן קמ"ל	ט:ב
ימא	ואימא ה"נ אמר קרא (ויקרא יד, לד) בבית ארץ אחוזתכם אלא לו למה לי מי שמייחד ביתו לו שאינו רוצה להשאל כליו ואומר שאין לו הקב"ה מפרסמו כשמפנה את ביתו פרט למשאל כליו לאחרים	ט:ב
ימא	ורצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין ובה היה מזבח בנוי ובנימין הצדיק היה מצטער עליה לבלעה בכל יום שנאמר (דברים לג, יב) חופף עליו כל היום לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזכן לגבורה שנאמר ובין כתפיו שכן והתניא לאחוזת עד שיקבשו אותה כבשו אותה ולא חלקוה לשבטים חלקו לשבטים ולא חלקו לבית אבות חלקו לבית אבות ואין כל אחד מכיר את שלו מניין ת"ל (ויקרא יד, לה) ובא אשר לו הבית מי שמיוחד לו יצא אלו שאין מיוחדין לו	ט:ב
ימא	לא נחלקו אלא באבנטו של כהן הדיוט בין בשאר ימות השנה בין ביום הכפורים שרבי אומר של כלאים ורבי אלעזר בר' שמעון אומר של בוץ אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא (ויקרא ו, ג) על בשרו מה תלמוד לומר ילבש להביא מצנפת ואבנט להרמת הדשן	ט:ב
ימא	ועוד בגדים שנשתמשה בהן קדושה חמורה תשמש בהן קדושה קלה אלא מה תלמוד לומר ילבש לרבות את השחקין ואזדא ר' דוסא לטעמיה דתניא (ויקרא טז, כג) והניחם שם מלמד שטעונוין גניזה	ט:ב
ימא	א"כ הוה ליה שני בתים ורחמנא אמר (ויקרא טז, ו) וכפר בעדו ובעד ביתו ולא בעד שני בתים דהדר מגרש לה אי מגרש לה הדרא קושיין לדוכתא לא צריכא דמגרש לה על תנאי דאמר לה הרי זה גיטיך על מנת שתמותי ודילמא לא מיייתא והוה ליה שני בתים אלא דאמר לה הרי זה גיטיך על מנת שלא תמותי אי לא מיתה מיגרשא לה ואי מיתה הא קיימא הך	ט:ב
ימא	אלא מעתה שתי יבמות הבאות מבית אחד לא יתייבמו (דברים כה, ז) יבמתו יבמתו ריבה מתקיף לה רבינא ואיתימא רב שרביה אלא מעתה ארוסה לא תתייבם החוצה לרבות את הארוסה	ט:ב
ימא	דתניא (במדבר יט, יט) והזה הטהור על הטמא על הטמא טהור ועל הטהור טמא דברי ר' עקיבא וחכמים אומרים אין הדברים הללו אמורין אלא בדברים המקבלים טומאה	ט:ב
ימא	ורבנן הווא למזה ולמזין עליו טהור ונוגע בהן טמא ומזה טהור והכתיב (במדבר יט, כא) ומזה מי הנדה יכבס בגדיו מאי מזה נוגע והכתיב מזה והא כתיב נוגע ועוד מזה בעי כיבוס בגדים נוגע לא בעי כבוס בגדים	ט:ב
ימא	אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב (שמות ל, ז) בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה	ט:ב
ימא	ורבנן מאי קאמר רחמנא בעידן הטבה תהא מקטר קטורת דאי לא תימא הכי בין הערבים דכתיב (שמות ל, ח) ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה הכי נמי דברישיא מדליק נרות והדר מקטיר קטורת של בין הערבים	ט:א
ימא	והתניא (שמות כז, כא) מערב עד בקר תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת כל הלילה מערב ועד בקר דבר אחר מערב עד בקר אין לך עבודה שכשרה מערב עד בקר אלא זו בלבד	ט:א
ימא	אמר ר' יוחנן משום חד דבי ר' ינאי אמר קרא (במדבר כח, טו) ושעיר עזים אחד לחטאת לה' על עולת התמיד יעשה ונסכו עולה היא ואמר רחמנא עביד בה מעשה חטאת	ט:א
ימא	ונוטל חלה משתי חלות ארבע או חמש ממעשה לחם הפנים רבי אומר לעולם חמש שנאמר (ויקרא כד, ט) והיתה לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו	ט:ב

יומא	בשלמא שמא שכח לחיי אלא שמא לא למד מי מוקמינן כי האי גוונא והתניא (ויקרא כא, ז) והכהן הגדול מאחיו שיהא גדול
יח:א	מאחיו בכח בנוי בחכמה ובעושר אחרים אומרים מנין שאם אין לו שאחיו הכהנים מגדלין אותו ת"ל והכהן הגדול מאחיו גדלה משל אחיו
יומא	ר' אליעזר בן יעקב אומר לא ישא אדם אשה במדינה זו וילך וישא אשה במדינה אחרת שמא יזדווגו זה אצל זה ונמצא אח נושא
יח:ב	אחותו (ואב נושא בתו) וממלא כל העולם כולו ממזרות ועל זה נאמר (ויקרא יט, כט) ומלאה הארץ זמה
יומא	ת"ר מעשה בצדוקי אחד שהתקין מבחוץ והכניס ביציאתו היה שמח שמחה גדולה פגע בו אביו אמר לו בני אף על פי שצדוקין
יט:ב	אנו מתיריין אנו מן הפרושים אמר לו כל ימי הייתי מצטער על המקרא הזה (ויקרא טז, ב) כי בענן אראה על הכפורת אמרתי מתי יבוא לידי ואקיימו עכשיו שבא לידי לא אקיימו אמרו לא היו ימים מועטין עד שמת והוטל באשפה והיו תולעין יוצאין מחוטמו
יומא	דתני רבי חייא כמין קול נשמע בעזרה שבא מלאך וחבטו על פניו ונכנסו אחיו הכהנים ומצאו ככף רגל עגל בין כתפיו שנאמר
יט:ב	(יחזקאל א, ז) ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל
יומא	בי אלעזר חסמא אומר הקורא את שמע ומרמז בעיניו ומקרץ בשפתותיו ומראה באצבעו עליו הכתוב אומר (ישעיהו מג, כב) ולא
יט:ב	אותי קראת יעקב
יומא	ת"ר (דברים ו, ז) ודברת במס ובמס ולא בתפלה ודברת במס במס יש לך רשות לדבר ולא בדברים אחרים רבי אחא אומר ודברת במס
יט:ב	עשה אותן קבע ואל תעשם עראי
יומא	רב אחא בר יעקב אומר עובר בלאו שנאמר (קהלת א, ח) כל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר
יט:ב	
יומא	תנא לא היו מעסיקין אותו לא בנבל ולא בכנור אלא בפה ומה היו אומרים (תהלים קכז, א) אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו
יט:ב	בו מיקרי ירושלים לא היו ישנין כל הלילה כדי שישמע כ"ג קול הברה ולא תהא שינה חוטפתו
יומא	אמר ליה הקב"ה מאי אמר אמר ליה (בראשית ד, ז) לפתח חטאת רובץ ושטן מאי אמר א"ל שטן ביומא דכיפורי לית ליה רשותא
כ:א	לאסטוני ממאי אמר רמי בר חמא השטן בגמטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי תלת מאה ושיתין וארבעה יומי אית ליה רשותא לאסטוני ביומא דכיפורי לית ליה רשותא לאסטוני
יומא	תנן התם אברים שפקעו מעל גבי המזבח קודם חצות יחזיר ומועלין בהן לאחר חצות לא יחזיר ואין מועלין בהן מנה"מ אמר רב
כ:א	כתוב אחד אומר (ויקרא ו, ב) כל הלילה והקטיר וכתוב אחד אומר (ויקרא ו, ב) כל הלילה והרים הא כיצד חלקהו חציו להקטרה וחציו להרמה
יומא	דתניא (ויקרא א, ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח אע"פ שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט
כ:ב	
יומא	כל המונה את ישראל עובר בלאו שנאמר (הושע ב, א) והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד רב נחמן בר יצחק אומר
כ:ב	עובר בשני לאוין שנאמר לא ימד ולא יספר
יומא	יצאה בת קול ואמרה לו (קהלת ז, טז) אל תהי צדיק הרבה
כ:ב	
יומא	ובשעה שאמר לו שאול לדואג (שמואל א כב, יח) סוב אתה ופגע בכהנים יצאה בת קול ואמרה לו (קהלת ז, יז) אל תרשע הרבה
כ:ב	
יומא	סייעיה שאול באחת ועלתה לו דוד בשתים ולא עלתה לו שאול באחת מאי היא מעשה דאגג והא איכא מעשה דנוב עיר הכהנים
כ:ב	אמעשה דאגג כתיב (שמואל א טו, יא) נחמתי כי המלכתי את שאול למלך
יומא	דוד בשתים מאי נינהו דאורייה ודהסתה והא איכא נמי מעשה דבת שבע התם אפרעו מיניה דכתיב (שמואל ב יב, ו) ואת הכבשה
כ:ב	ישלם ארבעתים ילד אמנון תמר ואבשלום
יומא	אמר רב ששה חדשים נצטרע דוד ופרשו הימנו סנהדרין ונסתלקה הימנו שכינה דכתיב (תהלים קיט, עט) ישוּבו לי יראיך ויודעי
כ:ב	עדותיך וכתוב (תהלים נא, יד) השיבה לי ששון ישעך
יומא	אמר רב מפני מה נענש שאול מפני שמחל על כבודו שנאמר (שמואל א י, כז) ובני בליעל אמרו מה יושיענו זה ויבזוהו ולא הביאו
כ:ב	לו מנחה
יומא	והיה מספר בני ישראל כחול הים וכתוב אשר לא ימד ולא יספר לא קשיא כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום כאן בזמן
כ:ב	שאינן עושין רצונו של מקום רבי אמר משום אבא יוסי בן דוסתאי לא קשיא כאן בידי אדם כאן בידי שמים
יומא	והא תניא הנעלבין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורין עליהן הכתוב אומר (שופטים ה, לא)
כ:א	ואוהביו כצאת השמש בגבורתו
יומא	ת"ר מעשה בשני כהנים שהיו שניהן שוין ורצין ועולין בכבש קדם אחד מהן לתוך ארבע אמות של חבירו נטל סכין ותקע לו
כ:א	בלבו עמד רבי צדוק על מעלות האולם ואמר אחינו בית ישראל שמעו הרי הוא אומר (דברים כא, א) כי ימצא חלל באדמה ויצאו זקניך ושופטיך אנו על מי להביא עגלה ערופה על העיר או על העזרות געו כל העם בבכיה
יומא	אינה מביאה עגלה ערופה ועוד (דברים כא, א) לא נודע מי הכהו כתיב והא נודע מי הכהו אלא כדי להרבות בבכיה בא אביו של
כ:ב	תינוק ומצאו כשהוא מפרפר אמר הרי הוא כפרתכם ועדיין בני קיים [כו'] ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים
יומא	לכדתניא מנין שלא יהא דבר קודם למכנסים שנאמר (ויקרא ו, א) ומכנסי בד ילבש על בשרו
כ:ב	
יומא	לרבות את השחקים (ויקרא טז, כג) והניחם שם מלמד שטעונוין גניזה ר' דוסא אומר ראויין הן לכהן הדיוט ומה תלמוד לומר
כ:א	והניחם שם שלא ישתמש בהן יום הכפורים אחר
יומא	דליק ליחייב הדלקה לאו עבודה היא ולא והתניא (ויקרא א, ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש לימד
כ:ב	על הצתת אליתא שלא תהא אלא ככהן כשר ובכלי שרת
יומא	אלא למה מפסיין וחוזרין ומפסיין אמר רבי יוחנן כדי להרגיש כל העזרה שנאמר (תהלים נה, טו) אשר יחדיו נמתיק סוד בבית
כ:ב	אלהים נהלך ברגש
יומא	מניין שלא יהא דבר קודם למכנסים תלמוד לומר (ויקרא טז, ד) ומכנסי בד יהיו על בשרו
כ:א	
יומא	אי הכי עולה נמי הכתיב (דברים לג, י) וכליל על מזבחך
כ:א	
יומא	א"ל הא שכיחא והא לא שכיחא אמר רבא לא משכחת צורבא מרבנן דמורי אלא דאתי משבט לוי או משבט יששכר לוי דכתיב
כ:א	(דברים לג, י) יורו משפטיך ליעקב

ימא	ישראל ואימא יהודה נמי דכתיב (תהלים ס, ט) יהודה מחוקקי אסוקי שמעתא אליבא דהילכתא קאמינא	כז:א
כז:ב	רבי אליעזר בן יעקב אומר המעלה איברים לכבש הוא מעלה אותן למזבח במאי קמיפלגי מר סבר (משלי יד, כח) ברב עם הדרת מלך ומר סבר מקום שכינה לאו אורח ארעא	ימא כז:א
ימא	תניא רשב"י אומר מניין לתמיד של בין הערבים שטעון שני גזירי עצים בשני כהנים שנאמר (ויקרא א, ז) וערכו עצים אם אינו ענין לתמיד של שחר דכתיב (ויקרא ו, ה) ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר ועוד עליה תניהו ענין לתמיד של בין הערבים	כז:ב
ימא	תנא הפשיטן וניתוחן שוין בזר אמר חזקיה מניין להפשט וניתוח שווה בזר שנאמר (ויקרא א, ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח נתינת אש בעיא כהונה הפשט וניתוח לא בעיא כהונה	ימא כז:ב
ימא	האי מיבעי ליה לגופיה אמר רב שימי בר אשי אשכחתי לאבבי דהוה מסבר ליה לבריה (ויקרא א, ה) ושחט שחיטה בזר כשירה וכי מאין באת מכלל שנאמר (במדבר ית, ז) ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם שומע אני אפילו שחיטה ת"ל (ויקרא א, ה) ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם	ימא כז:א
ימא	מקבלה ואילך מצות כהונה (ויקרא א, ז) וסמך ידו ושחט לימד על השחיטה שכשירה בזר מכדי מקבלה ואילך מצות כהונה ונתנו בני אהרן למה לי למעוטי הפשט וניתוח	ימא כז:א
ימא	לא מהכא (ויקרא א, ח) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר מכדי מקבלה ואילך מצות כהונה וערכו למה לי למעוטי הפשט וניתוח	ימא כז:א
ימא	ואימא למעוטי סידור שני גזירי עצים מסתברא דיבחה דכותיה ממעט אדרבה סודר דכותיה ממעט לא ס"ד דאמר מר (ויקרא א, ג) והקריב הכהן את הכל המזבחה זו הולכת אברים לכבש הולכת אברים לכבש הוא דבעיא כהונה הולכת עצים לא בעיא כהונה הא סידור שני גזירי עצים בעיא כהונה וערכו למה לי למעוטי הפשט	ימא כז:א
ימא	לר"א האי בבן הבקר כתיב ובן הבקר עשרים וארבעה בעי וניחא ליה (ויקרא א, ח) על העצים אשר על האש אשר על המזבח איזהו דבר שנאמר בו עצים אש ומזבח הוי אומר זה טלה	ימא כז:א
ימא	דתניא (ויקרא יב, ג) וביום השמיני ימול בשר ערלתו מלמד שכל היום כשר למילה	ימא כח:ב
ימא	אלא שהזריזין מקדימין למצות שנאמר (בראשית כב, ג) וישכם אברהם בבקר ויחבוש וגו'	ימא כח:ב
ימא	דא"ר חמא בר' חנינא מימיהן של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם היו במצרים ישיבה עמהם שנאמר (שמות ג, טז) לך ואספת את זקני ישראל	ימא כח:ב
ימא	היו במדבר ישיבה עמהם שנאמר (במדבר יא, טז) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל	ימא כח:ב
ימא	אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר (בראשית כד, א) ואברהם זקן בא בימים	ימא כח:ב
ימא	יצחק אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר (בראשית כז, א) ויהי כי זקן יצחק	ימא כח:ב
ימא	יעקב אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר (בראשית מח, ז) ועיני ישראל כבדו מזוקן	ימא כח:ב
ימא	אליעזר עבד אברהם זקן ויושב בישיבה היה שנאמר (בראשית כד, ב) ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו	ימא כח:ב
ימא	אר"א שמושל בתורת רבו (בראשית טו, ב) הוא דמשק אליעזר א"ר אלעזר שדולה ומשקה מתורתו של רבו לאחרים	ימא כח:ב
ימא	אמר רב קיים אברהם אבינו כל התורה כולה שנאמר (בראשית כו, ה) עקב אשר שמע אברהם בקולי וגו' א"ל רב שימי בר חייא לרב ואימא שבע מצות הא איכא נמי מילה ואימא שבע מצות ומילה א"ל א"כ מצותי ותורותי למה לי אמר (רב) ואיתימא רב אשי קיים אברהם אבינו אפילו עירובי תבשילין שנאמר תורותי אחת תורה שבכתב ואחת תורה שבעל פה	ימא כח:ב
ימא	א"ר אבהו מ"ט דרבי דכתיב (תהלים כב, א) למנצח על אילת השחר מה אילה זו קרניה מפצילות לכאן ולכאן אף שחר זה מפציע לכאן ולכאן	ימא כט:א
ימא	דתנן כל הפתחים שהיו שם גובהן עשרים אמה ורחבן עשר אמות חוץ משל אולם ותניא (ויקרא טו, יג) ורחץ בשרו במים במי מקוה כל בשרו מים שכל גופו עולה בהן וכמה הן אמה על אמה ברום ג' אמות ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה	ימא לא:א
ימא	אמר להו רב פפא בין לרבנן בין לר"מ חד אפשיטה דבגדי קודש וחד אלבישה והכא בהא קא מיפלגי (ויקרא טז, כג) ופשט ורחץ (ורחץ) ולבש ר"מ סבר מקיש פשיטה ללבישה מה לבישה לובש ואח"כ מקדש אף פשיטה פושט ואח"כ מקדש ורבנן סברי מקיש פשיטה ללבישה מה לבישה כשהוא לבוש מקדש אף פשיטה כשהוא לבוש מקדש	ימא לא:ב
ימא	ת"ר (ויקרא טז, כג) ובא אהרן אל אהל מועד למה הוא בא אינו בא אלא להוציא את הכף ואת המחתה (שכל) הפרשה כולה נאמרה על הסדר חוץ מפסוק זה	ימא לב:א
ימא	אמר רבי מנין לחמש טבילות ועשרה קידושין שטובל כהן גדול ומקדש בו ביום שנאמר (ויקרא טז, ז) כתונת בד קודש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנוף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם הא למדת שכל המשנה מעבודה לעבודה טעון טבילה	ימא לב:א
ימא	אמר רב אחא בר יעקב הכל מודין בקידוש שני שלובש ואחר כך מקדש מ"ט דאמר קרא (שמות ל, כ) או בגשתם אל המזבח מי שאינו מחוסר אלא גישה יצא זה שמחוסר לבישה וגישה	ימא לב:ב
ימא	והטבת שתי נרות קודם לקטורת וקטורת קודם לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין לתמיד של בין הערבים שנאמר (ויקרא ו, ה) והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולן	ימא לג:א
ימא	אמר מר מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת מנא לן דתניא (ויקרא ו, ב) היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדולה ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של קטורת	ימא לג:א
ימא	ואיבעית אימא אי לא משכח עצים למערכה שניה מי לא מעייל ממערכה גדולה מערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזירי עצים מנא לן דכתיב (ויקרא ו, ה) ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר עליה ולא על חברתה	ימא לג:א

מזבח ממוצע ועומד באמצע ומשוך כלפי חוץ קימעא ונוקמיה להדייהו כיון דכתיב (שמות כו, לה) ואת המנורה נכח השלחן בעינין דחזו אהדדי	יומא לג:ב
מאי שנא דעביד הטבת חמש נרות ברישא נעביד הטבת שתי נרות ברישא כיון דאתחיל בהו עביד רוב' ונעביד שית אמר קרא (שמות ל, ז) בהיטיבו את הנרות יקטירנה ואין נרות פחותות משתים והטבת שתי נרות קודמת לקטורת דאמר קרא בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה	יומא לג:ב
מנא הני מילי אמר ר' יוחנן דאמר קרא (במדבר כח, ח) כמנחת הבקר וכנסכו תעשה מה מנחת הבקר קטורת קודמת לנסכים אף כאן קטורת קודמת לנסכים	יומא לד:א
רבי אומר ערבית משל שחרית בשלמא לרבנן האי בתמיד של בין הערבים כתיב אלא ר' מ"ט אמר רבה בר עולא אמר קרא (במדבר כח, ז) לכבש האחד איזהו כבש שנאמר בו אחד הוי אומר זה תמיד של שחר	יומא לד:ב
ורבנן מאי אחד מיוחד שבעדרו ורבי (דברים יב, יא) מומבחר נדריך נפקא ורבנן חד בחובה וחד בנדבה וצריכי	יומא לד:ב
יום ויום היתה אשת פוטיפר משדלתו בדברים בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית לו ערבית לא לבשה לו שחרית אמרה לו השמע לי אמר לה לאו אמרה לו הריני חובשתך בבית האסורין אמר לה (תהלים קמו, ז) השם מתיר אסורים הריני כופפת קומתך (תהלים קמו, ח) השם זוקף כפופים	יומא לה:ב
הריני מסמא את עיניך (תהלים קמו, ח) השם פוקח עורים	יומא לה:ב
וכך היה אומר אנא השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ופשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא טז, ז) כי ביום הזה יכפר וגו' והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד	יומא לה:ב
ת"ר כיצד מתודה עויתי פשעתי וחטאתי וכן בשעיר המשתלח הוא אומר (ויקרא טז, כא) והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם	יומא לז:ב
וכן במשה הוא אומר (שמות לד, ז) נושא עון ופשע וחטאה דברי ר' מאיר	יומא לז:ב
וחכ"א עונות אלו הזדונות וכן הוא אומר (במדבר טו, לא) הכרת תכרת הנפש ההיא עונה בה	יומא לז:ב
פשעים אלו המרדים וכן הוא אומר (מלכים ב ג, ז) מלך מואב פשע בי	יומא לז:ב
לכל חטאתם אלו השגגות וכן הוא אומר (ויקרא ד, ב) נפש כי תחטא בשגגה ומאחר שהתודה על הזדונות ועל המרדים חוזר ומתודה על השגגות	יומא לז:ב
אלא כך היה מתודה חטאתי ועויתי ופשעתי לפניך אני וביתי וכו' וכן בדוד הוא אומר (תהלים קו, ו) חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו	יומא לז:ב
וכן בשלמה הוא אומר (מלכים א ח, מז) חטאנו (והרשענו ומרדנו) וכן בדניאל הוא אומר (דניאל ט, ה) חטאנו (והעוינו) והרשענו ומרדנו	יומא לז:ב
ת"ר וכפר בכפרת דברים הכתוב מדבר אתה אומר בכפרת דברים או אינו אלא כפרת דמים הרי אני דן נאמרה כאן כפרה ונאמרה להלן כפרה מה כפרה האמורה בשעיר דברים אף כפרה האמורה בפר דברים ואם נפשך לומר הרי הוא אומר (ויקרא טז, ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ועדיין לא נשחט הפר מאי ואם נפשך לומר וכי תימא נילף משעיר הנעשה בפנים שכפרתו בדמים הרי הוא אומר וכפר ועדיין לא נשחט הפר	יומא לז:ב
תניא רבי אומר (דברים לב, ג) כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלהינו אמר להם משה לישראל בשעה שאני מזכיר שמו של הקב"ה אתם הבו גודל	יומא לז:א
חנניה בן אחי ר' יהושע אומר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה אמר להם נביא לישראל בשע' שאני מזכיר צדיק עולמים אתם תנו ברכה	יומא לז:א
מדקאמר לצפון המזבח מכלל דמזבח לאו בצפון קאי מני ראב"י היא דתניא (ויקרא א, יא) צפונה לפני ה' שיהא צפון כולו פנוי דברי ראב"י	יומא לז:א
ת"ר (ויקרא טז, ח) ונתן אהרן על שני השעירים גורלות [גורלות] של כל דבר יכול יתן שנים על זה ושנים על זה ת"ל גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל אין כאן לשם אלא גורל אחד ואין כאן לעזאזל אלא אחד	יומא לז:א
כיון שהגיע לנמלה של עכו היתה מבצבצת ויוצאה מתחת דופני הספינה ויש אומרים בריה שבים בלעתה והקיא אתה ליבשה ועליה אמר שלמה (שיר השירים א, יז) קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים אל תיקרי ברותים אלא ברית ים לפיכך כל השערים שהיו במקדש נשתנו להיות של זהב חוץ משערי ניקנור מפני שנעשו בו נסים	יומא לח:א
ואלו לגנאי של בית גרמו לא רצו ללמד על מעשה לחם הפנים של בית אבטינס לא רצו ללמד על מעשה הקטורת הוגרס בן לוי היה יודע פרק בשיר ולא רצה ללמד בן קמצר לא רצה ללמד על מעשה הכתב על הראשונים נאמר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה ועל אלו נאמר (משלי י, ז) ושם רשעים ירקב	יומא לח:א
אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו בראו שנאמר (ישעיהו מג, ז) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו	יומא לח:א
מעולם לא נמצאת פת נקיה ביד בניהם שלא יאמרו ממעשה לחם הפנים זה ניזונין לקיים מה שנאמר (במדבר לב, כב) והייתם נקיים מה' ומישראל	יומא לח:א
שלחו חכמים והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים והיו יודעין לפטם כמותם ולא היו יודעין להעלות עשן כמותן של הללו מתמר ועולה כמקל של הללו מפציע לכאן ולכאן וכששמעו חכמים בדבר אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו בראו שנאמר (משלי טז, ז) כל פעל ה' למענהו	יומא לח:א
וכשנושאין אשה ממקום אחר מתנין עמה שלא תתבסס שלא יאמרו ממעשה הקטורת מתבסמין לקיים מה שנא' והייתם נקיים מהשם ומישראל	יומא לח:א
מעשה בדואג בן יוסף שהניחו [אביו] בן קטן לאמו בכל יום היתה אמו מודדתו בטפחים ונותנת משקלו של זהב לבית המקדש וכשגבר אויב טבחתי ואכלתי ועליה קונן ירמיה (איכה ב, כ) אם תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים	יומא לח:ב
בשביל צדיק אחד עולם נברא שנאמר (בראשית א, ד) וירא אלהים את האור כי טוב ואין טוב אלא צדיק שנאמר (ישעיהו ג, ז) אמרו צדיק כי טוב	יומא לח:ב

<p>אמר ר' יוחנן אין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו שנאמר (קהלת א, ה) וזרח השמש ובא השמש עד שלא כבתה שמשו של עלי זרחה שמשו של שמואל הרמתי</p>	<p>יומא לח:ב</p>
<p>א"ר יוחנן ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטין עמד ושתלן בכל דור ודור שנא' (שמואל א ב, ח) כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל</p>	<p>יומא לח:ב</p>
<p>ר' חייא דידיה אמר מהכא (שמואל א ב, ט) רגלי חסידיו ישמור חסידיו טובא משמע</p>	<p>יומא לח:ב</p>
<p>אמר ריש לקיש מאי דכתיב (משלי ג, לד) אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן בא לטמא פותחין לו בא לטהר מסייעין אותו</p>	<p>יומא לח:ב</p>
<p>בן קמצר לא רצה ללמד על מעשה הכתב אמרו עליו שהיה נוטל ד' קולמוסין בין אצבעותיו ואם היתה תיבה של ד' אותיות היה כותבה בבת אחת אמרו לו מה ראית שלא ללמד כולן מצאו תשובה לדבריהם בן קמצר לא מצא תשובה לדבריו על הראשונים נאמר (משלי י, ז) זכר צדיק לברכה ועל בן קמצר וחביריו נאמר (משלי י, ז) ושם רשעים ירקב</p>	<p>יומא לח:ב</p>
<p>תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מטמטמת לבו של אדם שנאמר (ויקרא יא, מג) ולא תטמאו בהם ונטמתם בם אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם</p>	<p>יומא לט:א</p>
<p>תנו רבנן (ויקרא יא, מד) והתקדשתם והייתם קדושים אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה מלמטה מקדשין אותו מלמעלה בעולם הזה מקדשין אותו לעולם הבא</p>	<p>יומא לט:א</p>
<p>וכבר נתנבא עליך זכריה בן עדוא (זכריה יא, א) פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך אמר רבי יצחק בן טבלאי למה נקרא שמו לבנון שמלבין עונותיהן של ישראל</p>	<p>יומא לט:ב</p>
<p>אמר רב זוטרא בר טוביה למה נקרא שמו יער דכתיב (מלכים א י, יז) בית יער הלבנון לומר לך מה יער מלבלב אף בית המקדש מלבלב</p>	<p>יומא לט:ב</p>
<p>והיו מוציאין פירות בזמניהן וכיון שהרוח מנשבת בהן היו נושרין פירותיהן שנאמר (תהלים עב, טז) ירעש כלבנון פריו ומהן היתה פרנסה לכהונה וכיון שנכנסו עובדי כוכבים להיכל יבשו שנאמר (נחום א, ד) ופרח לבנון אומלל ועתיד הקב"ה להחזירה לנו שנאמר (ישעיהו לה, ב) פרוח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה</p>	<p>יומא לט:ב</p>
<p>(ויקרא טז, י) יעמד חי לפני ה' לכפר עליו עד מתי יהיה זקוק לעמוד חי עד שעת מתן דמו של חבירו דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר עד שעת וידוי דברים</p>	<p>יומא מ:ב</p>
<p>במאי קא מיפלגי כדתינא לכפר בכפרת דמים הכתוב מדבר וכן הוא אומר (ויקרא טז, כ) וכלה מכפר את הקדש מה להלן בכפרת דמים אף כאן בכפרת דמים דברי רבי יהודה ר' שמעון אומר לכפר עליו בכפרת דברים הכתוב מדבר</p>	<p>יומא מ:ב</p>
<p>אמר רבא הכי קאמר אילו נאמר אשר עליו הייתי אומר יניחנו עליו עד שעת שחיטה ת"ל אשר עלה כיון שעלה שוב אינו צריך ת"ש (ויקרא טז, ט) ועשהו חטאת הגורל עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת</p>	<p>יומא מ:ב</p>
<p>אמר רב חסדא אין הקינין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן אמר רב שימי בר אשי מ"ט דרב חסדא דכתיב (ויקרא יב, ח) ולקחה (ויקרא טו, טו) ועשה או בלקיחה או בעשייה</p>	<p>יומא מא:א</p>
<p>וכך היה אומר אנא השם (חטאתי עויתי ופשעתי) לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא טז, ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו</p>	<p>יומא מא:ב</p>
<p>ולשמואל דאמר פרו פסולה מאי שנא פרו דכתיב אהרן וחוקה פרה נמי הא כתיב אלעזר וחוקה שאני התם דכתיב (במדבר יט, ג) ושחט אותה לפניו שיהא זר שוחט ואלעזר רואה</p>	<p>יומא מב:א</p>
<p>ורב שלא יסיח דעתו ממנה ושמואל שלא יסיח דעתו מנא ל נפקא ליה (במדבר יט, ה) מושרף את הפרה לעיניו ורב חד בשחיטה וחד בשריפה וצריכא דאי כתב רחמנא בשחיטה משום דתחילת עבודה היא אבל שריפה אימא לא צריכא ואי כתב רחמנא בשריפה משום דהשתא הוא דמתכשרא פרה אבל שחיטה אימא לא צריכא</p>	<p>יומא מב:א</p>
<p>למעוטי מאי אילימא למעוטי אסיפת אפרה ומילוי מים לקידוש (במדבר יט, ט) למשמרת למי נדה כתיב אלא למעוטי השלכת עץ ארז ואזוב ושני תולעת דלאו גופה דפרה נינהו</p>	<p>יומא מב:ב</p>
<p>אמר אביי היינו תיובתיה אשה מאי טעמא אלעזר ולא אשה זר נמי אלעזר ולא זר אמר עולא כל הפרשה כולה משמע מוציא מיד משמע ומשמע ממילא (במדבר יט, ג) ונתתם אותה אל אלעזר והכהן אותה לאלעזר ולא לדורות לאלעזר איכא דאמרי לדורות בכהן גדול ואיכא דאמרי לדורות בכהן הדיוט</p>	<p>יומא מב:ב</p>
<p>כדתנן לא היתה פרה רוצה לצאת אין מוציאין עמה שחורה שלא יאמרו שחורה שחטו ואין מוציאין עמה אדומה שלא יאמרו שתיים שחטו ר' אומר לא מן השם הוא זה אלא משום שנאמר (במדבר יט, ג) אותה לבדה ות"ק הא כתיב אותה מאן ת"ק ר"ש היא דדריש טעמיה דקרא</p>	<p>יומא מב:ב</p>
<p>דאפיק חמור בהדה (במדבר יט, ג) ושחט אותה שלא ישחוט אחרת עמה לפניו לרב שלא יסיח דעתו ממנה לשמואל שיהא זר שוחט ואלעזר רואה</p>	<p>יומא מג:א</p>
<p>לרב הוי מיעוט אחר מיעוט ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות דאפילו כהן הדיוט (במדבר יט, ו) ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת לשמואל דאפי' בכהן הדיוט לרב אצטריך סלקא דעתך אמינא כיון דלאו גופה דפרה נינהו לא ליבעי כהן קא משמע לן</p>	<p>יומא מג:א</p>
<p>(במדבר יט, ז) וכבס בגדיו הכהן בכיהונו וטמא הכהן עד הערב כהן בכיהונו לדורות הניחא למאן דאמר לדורות בכהן הדיוט שפיר אלא למאן דאמר לדורות בכהן גדול השתא כהן גדול בעינן בכיהונו מיבעיא</p>	<p>יומא מג:א</p>
<p>אין מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא (במדבר יט, ט) ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח איש להכשיר את הזר טהור להכשיר את האשה והניח מי שיש בו דעת להניח יצאו חרש שוטה וקטן שאין בהן דעת להניח</p>	<p>יומא מג:א</p>
<p>תנן התם הכל כשרין לקדש חוץ מחרש שוטה וקטן ר' יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ובאנדרווגינוס מאי טעמא דרבנן דכתיב (במדבר יט, יז) ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת הנך דפסלי לך באסיפה פסלי לך בקידוש והנך דאכשרי לך באסיפה אכשרי לך בקידוש</p>	<p>יומא מג:א</p>
<p>אמר אביי כיון דאמר מר משמע מוציא מיד משמע ומשמע ממילא פליג (במדבר יט, יט) והזה הטהור על הטמא טהור מכלל שהוא טמא לימד על טבול יום שכשר בפרה</p>	<p>יומא מג:ב</p>
<p>והכתיב (ויקרא טז, יז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד אמר רב יהודה תני של היכל תנו רבנן וכל אדם לא יהיה באהל מועד</p>	<p>יומא מג:ב</p>
<p>וכן א"ר אלעזר אמר קרא (ויקרא טז, יז) וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל איזהו כפרה ששוה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל הוי אומר זה הקטרת הקטורת</p>	<p>יומא מד:א</p>

א"ר חסדא שבעה זהבים הן זהב וזהב טוב וזהב אופיר וזהב מופז וזהב שחוט וזהב סגור וזהב פרוים זהב וזהב טוב דכתיב (בראשית ב, יב) וזהב הארץ הוא טוב זהב	יומא מד:ב
מה ת"ל והלא כבר נאמר (שמות ל, לו) ושחקת ממנה הדק אלא להביא דקה מן הדקה	יומא מה:א
אמר קרא (ויקרא ו, ב) היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדולה ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של קטורת	יומא מה:א
רבי יהודה אומר מניין להצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח תלמוד לומר (ויקרא ו, ה) והאש על המזבח תוקד בו	יומא מה:א
מהיכא דנפקא ליה לרבי שמעון דתניא (ויקרא א, ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת דברי ר' יהודה אמר לו רבי שמעון וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח אלא לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח	יומא מה:א
דתניא מניין לאיברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב שסודרן על גבי מזבח ואם אין מחזיקן שסודרן על הכבש או ע"ג סובב עד שיעשה מערכה גדולה וסודרן ת"ל (ויקרא ו, ג) אשר תאכל האש את העולה על המזבח	יומא מה:ב
דכולי עלמא מיהת מוסיפין בו ביום אית להו מנא להו נפקא להו (ויקרא ו, ה) מוהאש ואפילו למאן דלא דריש וא"ו וא"ו ה"א דריש	יומא מה:ב
אש תמיד למאי אתא מבעי ליה לכדתניא (ויקרא ו, ו) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה לימד על מערכה שניה של קטורת שלא תהא אלא על המזבח החיצון	יומא מה:ב
כף ביום הכפורים למה לי (ויקרא טז, יב) מלא חפניו והביא אמר רחמנא משום דלא אפשר דהיכי נעביד נעייל והדר נעייל הבאה אחת אמר רחמנא ולא שתי הבאות	יומא מז:א
כתיב (שמואל ב כב, מ) ותזנני [חיל] למלחמה וכתיב (תהלים יח, לג) המאזרני חיל למלחמה אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע זריתני וזרזתני	יומא מז:א
ת"ר (ויקרא ו, ח) בקומצו שלא יעשה מדה לקומץ	יומא מז:א
איבעיא להו מהו שיעשה מדה לחפינה התם הוא דכתיב בקומצו אבל הכא דלא כתיב בחפניו אלא (ויקרא טז, יב) מלא חפניו קטורת סמים דקה	יומא מז:א
ת"ר (ויקרא ד, ה) ולקח מדם הפר מדם הנפש ולא מדם העור ולא מדם התמצית מדם הפר דם מהפר יקבלנו דאי סלקא דעתך מדם הפר מדם ואפילו מקצת דם והאמר רב יהודה המקבל צריך שיקבל את כל דמו של פר שנאמר (ויקרא ד, ז) ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד מזבח	יומא מח:א
שני התם דכתיב (שמות יב, ד) מהיות משה מחיותה דשה מתיב מר זוטרא אין פודין לא בעגל ולא בחיה ולא בשחוטה ולא בטריפה ולא בכלאים ולא בכוי אלא בשה	יומא מט:ב
איתיביה רבי יצחק נפחא לר' אמי (ויקרא ד, יב) והוציא את כל הפר שיוציא את כולו ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אמר רב פפא בעור ובשר ופרש דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי בדם מר סבר דם איקרי פר ומר סבר דם לא איקרי פר	יומא נ:א
אמר רב אשי מסתברא כמאן דאמר דם איקרי פר דכתיב (ויקרא טז, ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר אטו בקרניה מעייל ליה אלא בדמו וקרי ליה פר	יומא נ:א
ר' יהודה אומר אף דוחה את הטומאה מ"ט דתנא קמא אמר לך מפני טומאה דחיתו ויעשה בטומאה ורבי יהודה אמר לך אמר קרא (במדבר ט, יב) ככל חקת הפסח יעשו אותו ואפילו בטומאה התורה החזירה עליו לעשותו בטהרה לא זכה יעשנו בטומאה	יומא נ:א
ותיפוק לי (ויקרא טז, יא) דאשר לו אמר רחמנא משלו הוא מביא	יומא נ:ב
דתניא אשר לו משלו הוא מביא ולא משל ציבור יכול לא יביא משל ציבור שאין הציבור מתכפרין בו אבל יביא משל אחיו הכהנים שהרי אחיו הכהנים מתכפרים בו ת"ל אשר לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב (ויקרא טז, ו) אשר לו שנה הכתוב עליו לעכב	יומא נ:ב
היה מהלך בהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכת המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים וביניהן אמה ר' יוסי אומר לא היתה שם אלא פרוכת אחת בלבד שנאמר (שמות כו, לג) והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים	יומא נ:ב
ומה שמו איסי בן עקיבא שמו בדאורייתא ליכא בדנביאי איכא ובדאורייתא ליכא והא איכא דבעי רב חסדא (שמות כד, ה) וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות כבשים ויזבחו זבחים שלמים פרים או דילמא אידי ואידי פרים לרב חסדא מספקא ליה לאיסי בן יהודה פשיטא ליה	יומא נב:ב
במאי עסקינן אילימא במקדש ראשון מי הוה פרוכת אלא במקדש שני מי הוה ארון והתניא משנגז ארון נגנזה עמו צנצנת המן וצלוחית שמן המשחה ומקלו של אהרן ושקדיה ופרחיה וארגז ששגרו פלשתים דורון לאלהי ישראל שנאמר (שמואל א ו, ח) וכלי הזהב אשר השיבותם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אותו והלך	יומא נב:ב
ומי גנזו יאשיהו גנזו מה ראה שגנזו ראה שכתוב (דברים כח, לו) יולך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך	יומא נב:ב
עמד וגנזו שנאמר (דברי הימים ב לה, ג) ויאמר ללויים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל	יומא נב:ב
ת"ר (ויקרא טז, יג) ונתן את הקטורת על האש לפני ה' שלא יתקן מבחוץ ויכניס להוציא מלבן של צדוקין שאומרים יתקן מבחוץ ויכניס	יומא ג:א
מאי דרוש (ויקרא טז, ב) כי בענן אראה על הכפורת מלמד שיתקן מבחוץ ויכניס אמרו להם חכמים והלא כבר נאמר ונתן את הקטורת על האש לפני ה' אם כן מה ת"ל כי בענן אראה על הכפורת מלמד שנותן בה מעלה עשן	יומא ג:א
ומניין שנותן בה מעלה עשן שנאמר (ויקרא טז, יג) וכסה ענן הקטורת את הכפורת הא לא נתן בה מעלה עשן או שחיסר אחת מכל סמניה חייב מיתה	יומא ג:א
דתניא נתן בה עיקר מעלה עשן היה מתמר ועולה כמקל עד שמגיע לשמי קורה כיון שהגיע לשמי קורה ממשמש ויורד בכותלים עד שנתמלא הבית עשן שנאמר (ישעיהו ו, ד) והבית ימלא עשן	יומא ג:א
רב ששת אמר אין לי אלא אהל מועד שבמדבר שילה ובית עולמים מניין ת"ל וכסה האי (ויקרא טז, טז) מוכן יעשה לאהל מועד השוכן אתם	יומא ג:א

אלא הכי קאמר אין לי אלא ביום הכפורים בשאר ימות השנה מניין ת"ל וכסה רב אשי אמר חד למצוה וחד לעכב רבא אמר חד לעונש וחד לאזהרה תניא ר"א אומר ולא ימות עונש כי בענן אראה אזהרה יכול יהיו שניהם אמורין קודם מיתת בני אהרן ת"ל (ויקרא טז, א) אחרי מות שני בני אהרן יכול יהיו שניהם אמורים אחר מיתת שני בני אהרן ת"ל כי בענן אראה על הכפורת הא כיצד אזהרה קודם מיתה ועונש אחר מיתה	יומא גג:א
כדתניא ר"א אומר לא מתו בני אהרן אלא על שהורו הלכה בפני משה רבן מאי דרוש (ויקרא א, ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח אע"פ שהאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט	יומא גג:א
ומשום שמעיה אמרו שנותן שלום לימין ואחר כך לשמאל שנאמר (דברים לג, ב) מימינו אש דת למו ואומר (תהלים צא, ז) יפול מצדך אלף ורבבה מימיך	יומא גג:ב
תנן כמאן דאמר ארון גלה לבבל דתניא רבי אליעזר אומר ארון גלה לבבל שנאמר (דברי הימים ב לו, ז) ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויביאהו בבבלה עם כלי חמדת בית השם	יומא גג:ב
רבי שמעון בן יוחאי אומר ארון גלה לבבל שנאמר (ישעיהו לט, ו) לא יותר דבר אמר ה' אלו עשרת הדברות שבו	יומא גג:ב
רבי יהודה (בן לקיש) אומר ארון במקומו נגנז שנאמר (מלכים א ת, ח) ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה	יומא גג:ב
מאי היא דכתיב (איכה א, ו) ויצא מבת ציון כל הדרה מאי כל הדרה חדרה	יומא גג:ב
וכבר עלה סנחריב מלך אשור ובלבל כל הארצות שנאמר (ישעיהו יג, ו) ואסיר גבולות עמים ועתודותיהם שושתי	יומא נד:א
והתניא ר' יהודה אומר חמשים ושתיים שנה לא עבר איש ביהודה שנאמר (ירמיהו ט, ט) על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו	יומא נד:א
כתיב (מלכים א ת, ח) ויראו ראשי הבדים וכתוב (מלכים א ת, ח) ולא יראו החוצה הא כיצד נראין ואין נראין תניא נמי הכי ויראו ראשי הבדים יכול לא יהו זזין ממקומן ת"ל ויראו ראשי הבדים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה שנא' (שיר השירים א, יג) צרור המור דודי לי בין שדי ילין	יומא נד:א
אמר ריש לקיש בשעה שנכנסו נכרים להיכל ראו כרובים המעורין זה בזה הוציאון לשוק ואמרו ישראל הללו שברכתן ברכה וקללתן קלה יעסקו בדברים הללו מיד הזילום שנאמר (איכה א, ח) כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה	יומא נד:ב
וחכמים אומרים מציון נברא שנאמר (תהלים נ, א) מזמור לאסף אל אלהים ה' ואומר מציון מכלל יופי ממנו מוכלל יפיו של עולם	יומא נד:ב
תניא ר' אליעזר הגדול אומר (בראשית ב, ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים תולדות שמים משמים נבראו תולדות הארץ מארץ נבראו	יומא נד:ב
וחכמים אומרים אלו ואלו מציון נבראו שנאמר מזמור לאסף אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו ואומר מציון מכלל יופי אלהים הופיע ממנו מוכלל יופיו של עולם	יומא נד:ב
תנא כשהוא מזה אינו מזה על הכפורת אלא כנגד עוביה של כפורת כשהוא מזה למעלה מצדד ידו למטה וכשהוא מזה למטה מצדד ידו למעלה מנא הני מילי אמר רב אחא בר יעקב אמר רבי זירא אמר קרא (ויקרא טז, טו) והזה אותו על הכפורת ולפני הכפורת	יומא נה:א
דבי רבי אליעזר בן יעקב דתנא דבי רבי אליעזר בן יעקב (ויקרא טז, יד) על פני הכפורת קדמה זה בנה אב כל מקום שנאמר פני אינו אלא קדים אלא אי אמרת למעלה דפר לאקושי למטה דשעיר למאי אתא	יומא נה:א
ואין דנין מטה למעלה אדרבה דנין גופו מגופו ואין דנין גופו מעלמא תלמוד לומר (ויקרא טז, טו) ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר שאין תלמוד לומר כאשר עשה ומה תלמוד לומר כאשר עשה שיהיו כל עשיותיו שוות כשם שלמטה בפר שבע כך למטה בשעיר שבע למדנו כמה למטה בפר ובשעיר שבע למעלה	יומא נה:א
רבי אלעזר אמר שלא יטעה בהזאות רבי יוחנן אמר אמר קרא (ויקרא טז, יד) ולפני הכפורת יזה שאין תלמוד לומר יזה ומה ת"ל יזה לימד על הזאה ראשונה שצריכה מנין עם כל אחת ואחת	יומא נה:א
והאמר רב יהודה השוחט צריך שיקבל את כל דמו של פר שנאמר (ויקרא ד, ז) ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד המזבח	יומא נו:ב
תנו רבנן (ויקרא טז, טז) וכן יעשה לאהל מועד מה תלמוד לומר כשם שמזה לפני לפני כשם שמזה בהיכל מה לפני לפני אחת למעלה ושבע למטה מדם הפר כך מזה בהיכל וכשם שלפני לפני אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר כך מזה בהיכל	יומא נו:ב
(ויקרא טז, טז) השוכן אתם בתוך טומאתם אפילו בשעת שהן טמאים שכינה עמהם	יומא נו:ב
אתון דכתיב (איכה א, ט) טומאתה בשוליה אמר ליה תא חזי מה כתיב בהו (ויקרא טז, טז) השוכן אתם בתוך טומאתם אפילו בזמן שהן טמאין שכינה שרויה בינהן	יומא נז:א
אמר רבא נותן אחת למעלה ושבע למטה ועולה לו לכאן ולכאן אמרוה קמיה דרבי ירמיה אמר בבלאי טפשאי משום דדיירי בארעא דחשוכא אמרי שמעתא דמחשכין הא קא יהיב למעלה דשעיר מקמי מטה דפר והתורה אמרה (ויקרא טז, כ) וכלה מכפר את הקדש כלה דם הפר ואחר כך כלה דם השעיר	יומא נז:א
אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא אדרבה אפילו למאן דאמר כוס אחד עושה חבירו דחוי הני מילי דדחיייה בידים אבל היכא דלא דחיייה בידים לא דתניא למעלה הוא אומר (ויקרא ד, כה) ואת דמו ישפוך ולמטה הוא אומר (ויקרא ד, ל) ואת כל דמה ישפוך	יומא נז:ב
מניין לחטאת שקבל דמה בארבע כוסות ונתן מזה אחת ומזה אחת שכולן נשפכין ליסוד ת"ל (ויקרא ד, ל) ואת כל דמה ישפוך יכול אפילו נתן ארבע מתנות מאחת מהן ת"ל ואת דמו ישפוך הוא נשפך ליסוד והן נשפכין לאמה	יומא נז:ב
כמאן דכתיב יחדיו דמי אפילו תימא רבי יונתן הוא שאני הכא דכתיב אחת תניא דלא כשנויין (ויקרא טז, יח) ולקח מדם הפר ומדם השעיר שיהיו מעורבין דברי רבי יאשיה	יומא נז:ב
דתנא דבי רבי ישמעאל (במדבר ד, יב) את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקודש שני כלים ושירות אחת	יומא נח:א
(ויקרא טז, יח) ויצא אל המזבח אשר לפני ה' זה מזבח הזהב התחיל מחטא ויורד מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית דרומית דרומית דרומית מקום שהוא מתחיל בחטאת על מזבח החיצון משם היה גומר על מזבח הפנימי	יומא נח:ב

- יומא
נח:ב
אמר רבי נחמיה לפי שמצינו בפר ושעיר של יום הכפורים שכהן עומד לפניו מן המזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה יכול
אף זה כן תלמוד לומר **(ויקרא ד, ז)** מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד מזבח לפני ה' ואין כהן לפני ה' הא כיצד עומד
חוץ למזבח ומזה
- יומא
נט:א
מיתבי כשהוא מזה אינו מזה לא ע"ג האפר ולא ע"ג הגחלים אלא חותה גחלים אילך ואילך ומזה אלא אמר רבה בר רב שילא על
גלויה דמזבח כדכתיב **(שמות כד, י)** וכעצם השמים לטוהר
- יומא
נט:א
דכ"ע מיהא היכא דגמרון מתנות דקרנות התם יהיב על גגו מאי טעמא אמר קרא **(ויקרא טז, יט)** וטהרו וקדשו מקום שקדשו שם
טיהרו
- יומא
נט:א
שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון: דאמר קרא **(ויקרא ד, ז)** ואת כל דם הפר ישפוך
- יומא
נט:א
ת"ר **(ויקרא ד, ל)** יסוד המזבח זה יסוד דרומית אתה אומר יסוד דרומית או אינו אלא יסוד מערבית אמרת ילמד ירידתו מן הכבש
ליציאתו מן ההיכל מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו ואי זה זה יסוד מערבי אף ירידתו מן הכבש בסמוך לו ואי זה זה יסוד דרומי
תנו רבנן מועלין בדמים דברי ר' מאיר ור' שמעון וחכ"א אין מועלין בהן עד כאן לא פליגי אלא מדרבנן אבל מדאורייתא אין
מועלין בהן מנא הני מילי אמר עולא אמר קרא **(ויקרא ז, יא)** לכם שלכם יהא
- יומא
נט:ב
דבי רבי שמעון תנא **(ויקרא ז, יא)** לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה ור' יוחנן אמר א"ק **(ויקרא ז, יא)** הוא לפני כפרה כלאחר
כפרה מה לאחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה
- יומא
ס:א
רבי נחמיה אומר בד"א בדברים הנעשים בבגדי לבן בין מבפנים בין מבחוץ אבל בדברים הנעשים בבגדי זהב מבחוץ מה שעשה
עשוי אמר ר' יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו **(ויקרא טז, לד)** והיתה זאת לכם לחוקת עולם אחת בשנה
- יומא
ס:ב
ור' יהודה אי מעכבי מעכבי ואי לא מעכבי לא מעכבי כדתניא **(ויקרא טז, כ)** וכלה מכפר את הקודש אם כפר כלה ואם לא כפר לא
כלה דברי ר' עקיבא
- יומא
ס:א
ת"ר **(ויקרא טז, לג)** וכפר את מקדש הקודש זה לפני ולפנים אהל מועד זה היכל מזבח כמשמעו יכפר אלו עזרות הכהנים כמשמען
עם הקהל אלו ישראל יכפר אלו הלויים הושוו כולן לכפרה אחת שכולן מתקפדין בשעיר המשתלח בשאר עבירות דברי ר' יהודה
אמר ר' יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו **(שמות ל, י)** מדם חטאת הכפורים אחת בשנה רבי מאיר סבר חטאת אחת אמרתי לך ולא
שתי חטאות
- יומא
ס:א
אמר מר מתנות הראש אין מעכבות מאי טעמא אילימא משום דכתיב **(ויקרא יד, כט)** והנותר מן השמן אלא מעתה **(ויקרא ב, ג)**
והנותרת מן המנחה הכי נמי דלא מעכבי
- יומא
ס:א
רבי אלעזר אומר נותן על מקומו ויוצא רבי שמעון אומר אם נתן על של שמאל יצא תנו רבנן **(ויקרא יד, יד)** ולקח מדם האשם
יכול בכלי ת"ל ונתן מה נתניה בעצמו של כהן אף לקיחה בעצמו של כהן
- יומא
ס:א
יכול אף למזבח כן ת"ל **(ויקרא יד, יג)** כי חטאת האשם הוא מה חטאת טעונה כלי אף אשם טעון כלי נמצאת אתה אומר אשם
מצורע שני כהנים מקבלים את דמו אחד ביד ואחד בכלי זה שקבל בכלי בא לו אצל מזבח וזה שקיבל ביד בא לו אצל מצורע
- יומא
ס:ב
ת"ר **(ויקרא טז, ה)** יקח שני שעירי עזים מיעוט שעירי שנים מה תלמוד לומר שני שיהיו שניהן שוים מניין אע"פ שאין שניהן
שוין כשירין תלמוד לומר שעיר שעיר
- יומא
ס:ב
הכי גבי כבשי מצורע **(ויקרא יד, ז)** יקח שני כבשים מיעוט כבשים שנים מה תלמוד לומר שני שיהיו שניהן שוין ומנין שאף על פי
שאינן שניהן שוין כשירין תלמוד לומר כבש כבש
- יומא
ס:ב
כתיב והשתא דרבי רחמנא כבש תהיה למה לי לשאר הויתו של מצורע (ותנן) נמי גבי מצורע כי האי גוונא **(ויקרא יד, ד)**
צפרים מיעוט צפרים (שנים) מה תלמוד לומר שתי שיהיו שתיהן שוות ומנין שאע"פ שאינן שוות כשרות תלמוד לומר צפור צפור
לכדתניא **(במדבר כה, ג)** שנים ליום כנגד היום אתה אומר כנגד היום או אינו אלא חובת היום כשהוא אומר את הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים הרי חובת היום אמור ומה אני מקיים שנים ליום כנגד היום
- יומא
ס:ב
אמר שמואל שלמים ששחטן קודם שנפתחו דלתות ההיכל פסולין שנאמר **(ויקרא ג, ב)** ושחטו פתח אהל מועד בזמן שהוא פתוח
ולא בזמן שהוא נעול
- יומא
ג:ב
שומע אני אפילו קדשי בדק הבית שנקראו קרבן כענין שנא' **(במדבר לא, נ)** ונקרב את קרבן השם ת"ל **(ויקרא ז, ד)** ואל פתח
אהל מועד לא הביאו כל הראוי לפתח אהל מועד חייב עליו בחוץ כל שאינו ראוי לפתח אהל מועד אין חייבין עליו בחוץ
ורמינהו **(ויקרא כב, כז)** ירצה לקרבן אשה לה' אלו אישים מנין שלא יקדישנו מחוסר זמן ת"ל קרבן לה' לרבות שעיר המשתלח
- יומא
ג:ב
רבינא אמר כגון שהומם וחיללו על אחר ומנא תימרא דפסיל ביה מומא דתניא **(ויקרא כב, כב)** ואשה לא תתנו מהם אלו החלבים
אין לי אלא כולן מקצתן מנין ת"ל מהם מזבח זו זריקת דמים לה' לרבות שעיר המשתלח
- יומא
ד:א
רבא אמר כגון שהיה לו חולה בתוך ביתו ושחט אמו ביום הכפורים וכי האי גוונא מי אסיר **(ויקרא כב, כח)** לא תשחטו אמר
רחמנא והא לאו שחיטה היא הא אמרי במערבא דחיתו לצוק זו היא שחיטתו
- יומא
ד:א
אלא היינו טעמא דרב דיליף מבעל מום עובר בעל מום עובר לאו אע"ג דלא חזי השתא כי הדר מיחזי שפיר דמי הכא נמי לא שנא
והתם מנא לן דכתיב **(ויקרא כב, כה)** כי משחתם בהם מום בם מום בם הוא דלא ירצו הא עבר מומן ירצו
- יומא
ה:א
אמרי דבי ר' ינאי אמר קרא **(ויקרא טז, י)** יעמד חי לפני ה' לכפר עד מתי יהא זקוק להיות חי עד שעת מתן דמים של חבירו
- יומא
ה:ב
אמר רבי יאשיה אמר קרא **(במדבר כה, יד)** זאת עולת חדש בחדשו אמרה תורה חדש והבא לי קרבן מתרומה חדשה
- יומא
ה:ב
גזירה היא גופה חטאת שעברה שנתה היא הא לא קשיא כרבי דתניא **(ויקרא כה, ל)** שנה תמימה מונה שלש מאות וששים
וחמשה יום כמנין ימות החמה דברי ר' וחכ"א מונה שנים עשר חדש מיום ליום
- יומא
י:א
וכך היה אומר אנא השם חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל אנא השם כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים שחטאו ושעוו
ושפשעו לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך לאמר **(ויקרא טז, ל)** כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני ה' תטהרו
- יומא
י:ב
אמר להם אהא בשלום אני ואתם דחפו ולא מת מהו שירד אחריו וימיתנו אמר להם **(שופטים ה, לא)** כן יאבדו כל אויביך ה'
וחכמים אומרים חלה מרכיבו על כתפו חלה משלחו ישלחנו ביד אחר דחפו ולא מת ירד אחריו וימיתנו

ימא	שאלה אשה חכמה את ר' אליעזר מאחר שמעשה העגל שוין מפני מה אין מיתתן שוה אמר לה אין חכמה לאשה אלא בפלך וכן
י:ב	הוא אומר (שמות לה, כה) וכל אשה חכמת לב בידיה טו
ימא	אמר רב יהודה שבטו של לוי לא עבד עבודת כוכבים שנאמר (שמות לב, כו) ויעמוד משה בשער המחנה וגומר
י:ב	
ימא	איתיביה בני ר' פפא בר אבא לרבינא (דברים לג, ט) האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו אביו אבי אמו מישראל אחיו מאמו
י:ב	מישראל בניו בני בתו מישראל
ימא	בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבפנים וכיון שהגיע שער למדבר היה מלבין וידעו שנעשית מצותו
י:א	שנאמר (ישעיהו א, יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו
ימא	ת"ר (ויקרא יח, ד) את משפטי תעשו דברים שאלמלא (לא) נכתבו דין הוא שיכתבו
י:ב	
ימא	את חוקותי תשמרו דברים שהשטן משיב עליהן ואלו הן אכילת חזיר ולבישת שעטנז וחליצת יבמה וטהרת מצורע ושעיר
י:ב	המשתלח
ימא	ושמא תאמר מעשה תוהו הם ת"ל (ויקרא יח, ל) אני ה' אני ה' חקקתיו ואין לך רשות להרהר בהן
י:ב	
ימא	רבי יוסי אומר עזאזל וכבס עד שהגיע לצוק ר' שמעון אומר (ויקרא טז, כו) והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו זורקו בבת
י:ב	ראש ומטמא בגדים
ימא	מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט והתם מנא לן דתניא (ויקרא ד, יא) וקרבו
י:א	ופרשו והוציא מלמד שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם נאמר כאן (ויקרא ד, יא) ראשו וכרעיו ונאמר להלן (ויקרא א, יב) ראש
י:א	וכרעים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח
ימא	תנו רבנן (ויקרא טז, כז) יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו להלן אתה נותן להם שלש מחנות וכאן אתה נותן להם מחנה אחת אם כן
י:א	למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך כיון שיצא חוץ למחנה אחת מטמאים בגדים
ימא	והתם מנא לן דתניא (ויקרא ד, יב) והוציא את כל הפר חוץ לשלש מחנות אתה אומר חוץ לשלש מחנות או אינו אלא חוץ
י:א	למחנה אחת כשהוא אומר בפר העדה אל מחוץ למחנה
ימא	שאין ת"ל שהרי כבר נאמר (ויקרא ד, יב) אל שפך הדשן תן לו מחנה שלישית ור"ש האי מחוץ למחנה
י:א	
ימא	ר' אליעזר בן יעקב הוא דתניא (ויקרא ד, יב) אל שפך הדשן ישרף שיהא לשם דשן
י:ב	
ימא	והלא סימן אחר היה להם לשון של זהורית היה קשור על פתחו של היכל וכשהגיע שער למדבר היה הלשון מלבין שנאמר
י:ב	(ישעיהו א, יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו
ימא	ת"ש לא היו ישנים בבגדי קודש שינה הוא דלא הא מיכל אכלי דילמא שאני אכילה דצורך עבודה היא כדתניא (שמות כט, לג)
י:ב	ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין
ימא	וכי תימא כלאים בלבישה והעלאה הוא דאסור בהצעה שרי והתניא (ויקרא יט, יט) לא יעלה עליך אבל אתה מותר להציעו
י:א	תחתיק אבל אמרו חכמים אסור לעשות כן שמא תיכרך נימא אחת על בשרו
ימא	כיון שהגיעו להר גריזים חרשוהו וזרעוהו כרשינין כדרך שבקשו לעשות לבית אלהינו ואותו היום עשאוהו י"ט אי בעית אימא
י:א	ראויין לבגדי כהונה ואי בעית אימא (תהלים קיט, קכו) עת לעשות לה' הפרו תורתך
ימא	אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד שנאמר (דברי הימים א יז, טז) ויבא המלך דוד וישב לפני השם
י:ב	
ימא	אמר רב שגדלו בשם המפורש רב גידל אמר (דברי הימים א טז, לו) ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
י:ב	
ימא	אמר להו נביא לישראל היינו יצרא דעבודת כוכבים שנאמר (זכריה ה, ח) ויאמר זאת הרשעה בהדי דתפסוה ליה אשתמיט ביניתא
י:ב	ממזייא ורמא קלא ואזל קליה ארבע מאה פרסי
ימא	רב גידל אמר גדול שגדלו בשם המפורש ורב מתנא אמר (נחמיה ט, לב) האל הגדול הגבור והנורא
י:ב	
ימא	דאמר רבי יהושע בן לוי למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה ליושנה אתא משה אמר (דברים יז, יז) האל הגדול
י:ב	הגבור והנורא אתא ירמיה ואמר נכרים מקרקרין בהיכלו איה נוראותיו לא אמר נורא אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו
ימא	איה גבורותיו לא אמר גבור אתו אינהו ואמרו אדרבה זו היא גבורת גבורתו שכובש את יצרו שנותן ארץ אפים לרשעים
ימא	הרואה כהן גדול כו' לא מפני שאינו רשאי פשיטא מהו דתימא כדריש לקיש דאמר ריש לקיש אין מעבירין על המצות ומאי מצוה
י:א	(משלי יד, כח) ברב עם הדרת מלך קמ"ל
ימא	דתניא רבי עקיבא אומר פר העולה ושבעת כבשים עם תמיד של שחר היו קרבין שנאמר (במדבר כח, כג) מלבד עולת הבקר אשר
י:א	לעולת התמיד
ימא	ואח"כ שעיר הנעשה בחוץ שנאמר (במדבר כט, יא) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים
י:ב	
ימא	יבא כדקתני טעמא (במדבר כח, כג) מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד אלמא מוספין עם תמיד של שחר עביד להו
י:ב	
ימא	כתיב מלבד עולת הבקר וכתוב (ויקרא טז, כד) ויצא ועשה את עולתו הלכך עביד מנייהו הכא ומנייהו הכא במאי קא מיפלגי ר'
י:ב	יהודה סבר עביד חד כדכתיב מלבד עולת הבקר והדר עביד עבודת היום
ימא	ת"ר (ויקרא טז, כג) ובא אהרן אל אהל מועד למה הוא בא להוציא את הכף ואת המחטה
י:ב	
ימא	אמר רבה כי מיפטרי רבנן מהדדי בפומבדיתא אמרי הכי מחיה חיים יתן לך חיים ארוכים וטובים ומתוקנין (תהלים קטז, ט)
י:א	אתהלך לפני ה' בארצות החיים
ימא	אמר רב יהודה זה מקום שווקים (משלי ג, ב) כי אורך ימים ושנות חיים ושלוש יוספו לך וכי יש שנים של חיים ויש שנים שאינן
י:א	של חיים

ימא עא:א	אמר רבי אלעזר אלו שנותיו של אדם המתהפכות עליו מרעה לטובה (משלי ח, ד) אליכם אישים אקרא אמר רבי ברכיה אלו תלמידי חכמים שדומין לנשים ועושיין גבורה כאנשים ואמר רבי ברכיה הרוצה לנסך יין על גבי המזבח ימלא גרונו של תלמידי חכמים יין שנאמר אליכם אישים אקרא
ימא עא:א	אם רואה אדם שתורה פוסקת מזרעו ישא בת תלמיד חכם שנאמר (איוב יד, ח) אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו
ימא עא:א	הכתיב ויצא ועשה וכל הפרשה כולה נאמרה על הסדר והא קראי כתיבי (ויקרא טז, כה) ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה והדר ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת ואילו אנן תנן הרואה את כהן גדול כשהוא קורא אינו רואה פר ושעיר הנשרפין ואילו אמורי חטאת בתר הכי מקטיר להו
ימא עא:א	משמע רבא אמר קרא (ויקרא טז, ז) יעמד חי עד מתי יהא זקוק לעמוד חי עד שעת כפרה ואימתי שעת כפרה בשעת מתן דמים
ימא עא:ב	ת"ר דברים שנאמר בהן שש חוטין כפול ששה משזר שמונה מעיל שנים עשר פרוכת עשרים וארבעה חושן ואפוד עשרים ושמונה חוטין כפול ששה מנא לן דאמר קרא (שמות לט, א) ויעשו את הכתנת שש ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעות שש ואת מכנסי הברד שש משזר
ימא עא:ב	אמר רבי יוסי ברבי חנינא דאמר קרא בד דבר העולה מן הקרקע בד בד ואימא עמרא עמרא איפצולי מיפצלא כיתנא נמי איפצולי מפציל כיתנא אגב לקותיה מפציל רבינא אמר מהכא (יחזקאל מד, יח) פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם
ימא עא:ב	דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו (יחזקאל מד, ט) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי
ימא עא:ב	ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא משזר שמונה מנא לן דכתיב (שמות לט, כד) ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר ויליף משזר משזר מפרוכת מה להלן עשרים וארבעה אף כאן עשרים וארבעה
ימא עא:ב	אמר קרא ועשית שיהיו כל עשיותיו שוות מעיל שנים עשר מנא לן דכתיב (שמות כח, לא) ועשית את מעיל האפוד
ימא עב:א	אמר רב יהודה המקרע בגדי כהונה לוקה שנאמר (שמות כח, לב) לא יקרע מתקיף לה רב אחא בר יעקב ודילמא הכי קאמר רחמנא נעביד ליה שפה כי היכי דלא ניקרע מי כתיב שלא יקרע
ימא עב:א	ר' אלעזר המזיח חושן מעל האפוד והמסיר בדי ארון לוקה שנאמר (שמות כח, כח) לא יזח
ימא עב:א	(שמות כה, טו) ולא יסורו מתקיף לה רב אחא בר יעקב ודילמא כי קאמר רחמנא חדקינהו ועבדינהו שפיר כדי שלא יזח ולא יסורו מי כתיב שלא יזח ושלא יסורו רבי יוסי בר' חנינא רמי כתיב (שמות כה, טו) בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו וכתיב (שמות כז, ז) והובא את בדיו בטבעות הא כיצד מתפרקין ואין נשמטין
ימא עב:א	אמר רבי חמא ברבי חנינא מאי דכתיב (שמות כו, טו) עצי שטים עומדים שעומדים דרך גדילתן דבר אחר עומדים שמעמידין את צפויין ד"א עומדים שמא תאמר אבד סברן ובטל סכויין ת"ל עומדים שעומדין לעולם ולעולמים
ימא עב:א	בר חנינא מאי דכתיב (שמות לה, יט) את בגדי השרד לשרת בקודש אלמלא בגדי כהונה לא נשתייר משונאיהן של ישראל שריד ופליט
ימא עב:ב	(שמות כה, יא) מבית ומחוץ תצפנו אמר רבא כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו אינו תלמיד חכם
ימא עב:ב	אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב (דברים ד, מד) וזאת התורה אשר שם משה זכה נעשית לו סם חיים לא זכה נעשית לו סם מיתה
ימא עב:ב	רבי יונתן רמי כתיב (תהלים יט, ט) פקודי ה' ישרים משמחי לב וכתיב (תהלים יח, לא) אמרת ה' צרופה זכה משמחתו לא זכה צורפתו
ימא עב:ב	עדות ה' נאמנה אמר רבי חייא בר אבא נאמנה היא להעיד בלומדיה (שמות כו, לו) מעשה רוקם (שמות כו, א) מעשה חושב אמר רבי אלעזר שרוקמין במקום שחושבין
ימא עב:ב	אתא רב דימי אמר בגדים שכהן גדול משמש בהן משוח מלחמה משמש בהן שנאמר (שמות כט, כט) ובגדי הקודש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למי שבא בגדולה אחריו
ימא עג:א	(שמות כט, ל) שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד מי שראוי לבא אל אהל מועד
ימא עג:א	תנו רבנן כיצד שואלין השואל פניו כלפי נשאל והנשאל פניו כלפי שכניה השואל אומר (שמואל א ל, ח) ארדוף אחרי הגדוד הזה והנשאל אומר כה אמר ה' עלה והצלח
ימא עג:א	רבי יהודה אומר אין צריך לומר כה אמר ה' אלא עלה והצלח אין שואלין בקול שנאמר (במדבר כז, כא) ושאל לו ולא מהרהר בלבו שנאמר ושאל לו לפני השם
ימא עג:א	אלא כדרך שאמרה חנה בתפלתה שנאמר (שמואל א א, יג) וחנה היא מדברת על לבה
ימא עג:א	אין שואלין שני דברים כאחד ואם שאל אין מחזירין אלא אחד ואין מחזירין לו אלא ראשון שנאמר (שמואל א כג, יא) היסגירוני בעלי קעילה בידו הירד שאול וגו' ויאמר ה' ירד והא אמרת אין מחזירין אלא ראשון דוד שאל
ימא עג:ב	שלא כסדר והחזירו לו כסדר וכיון שידע ששאל שלא כסדר חזר ושאל כסדר שנאמר (שמואל א כג, יב) היסגירו בעלי קעילה אותי ואת אנשי ביד שאול ויאמר ה' יסגירו
ימא עג:ב	ואם הוצרך הדבר לשנים מחזירין לו שנים שנאמר (שמואל א ל, ח) ושאל דוד בה' לאמר הארדוף אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר (ה') לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל
ימא עג:ב	ואף על פי שגזירת נביא חוזרת גזירת אורים ותומים אינה חוזרת שנאמר (במדבר כז, כא) במשפט האורים למה נקרא שמן אורים ותומים אורים שמאירין את דבריהן תומים שמשלימין את דבריהן

אלא כל שישנו בעונש ישנו באזהרה כוי וחצי שיעור הואיל ואינו בעונש יכול אינו באזהרה ת"ל (ויקרא ז, ג) כל חלב מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך דאורייתא כוי ספיקא הוא איצטרך קרא לאתויי ספיקא אי משום הא לא איריא קסברי	יומא עד:א
ת"ר (ויקרא טז, כט) תענו את נפשותיכם יכול ישב בחמה או בצנה כדי שיצטער	יומא עד:ב
תלמוד לומר (ויקרא טז, כט) וכל מלאכה לא תעשו מה מלאכה שב ואל תעשה אף ענוי נפש שב ואל תעשה	יומא עד:ב
ונילף (בראשית לא, ג) מאם תענה את בנותי דנין ענוי דרבים מענוי דרבים ואין דנין ענוי דרבים מענוי דיחיד	יומא עד:ב
ונילף מענוי דמצרים דכתיב (דברים כו, ז) וירא את ענינו ואמרין זו פרישות דרך ארץ אלא דנין ענוי בידי שמים מענוי בידי שמים ואין דנין ענוי בידי שמים מענוי בידי אדם	יומא עד:ב
דברים ה, טז) המאכילך מן במדבר למען ענותך רבי אמי ורבי אסי חד אמר אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו וחד אמר אינו דומה מי שרואה ואוכל למי שאינו רואה ואוכל	יומא עד:ב
א"ר זירא מאי קרא (קהלת ו, ט) טוב מראה עינים מהלך נפש אמר ר"ל טוב מראה עינים באשה יותר מגופו של מעשה	יומא עד:ב
משלי יב, כה) דאגה בלב איש ישחנה רבי אמי ורבי אסי חד אמר ישחנה מדעתו וחד אמר ישחנה לאחרים	יומא עה:א
ישעיהו סה, כה) ונחש עפר לחמו ר' אמי ורבי אסי חד אמר אפילו אוכל כל מעדני עולם טועם בהם טעם עפר וחד אמר אפילו אוכל כל מעדני עולם אין דעתו מיושבת עליו עד שיאכל עפר	יומא עה:א
במדבר יא, ה) זכרנו את הזגה אשר נאכל במצרים חנם רב ושמואל חד אמר דגים וחד אמר עריות מאן דאמר דגים דכתיב נאכל ומאן דאמר עריות דכתיב חנם	יומא עה:א
ולמאן דאמר עריות הא כתיב נאכל לישנא מעליא נקט דכתיב (משלי ל, כ) אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און	יומא עה:א
בשלמא למאן דאמר דגים אבל עריות לא פריצי בהו היינו דכתב (שיר השירים ד, יב) גן נעול אחותי כלה [גו'] אלא למ"ד עריות מאי מעין חתום מהנך דאסירין לא פריצי בה	יומא עה:א
בשלמא למאן דאמר עריות היינו דכתיב (במדבר יא, ז) וישמע משה את העם בוכה למשפחותיו על עסקי משפחותיו שנאסרו להם לשכב אצלם אלא למאן דאמר דגים מאי בוכה למשפחותיו	יומא עה:א
והא הואי (במדבר יא, ה) את הקשואים ואת האבטיחים רבי אמי ורבי אסי חד אמר טעם כל המינין טעמו במן טעם חמשת המינין הללו לא טעמו בו וחד אמר טעם כל המינין טעמו וממשן והללו טעמן ולא ממשן	יומא עה:א
שמות טז, לא) והמן כזרע גד לבן (וטעמו) אמר ר' אסי עגול כגיזא ולבן כמרגלית (תניא נמי הכי) גד שדומה לזרע פשתן בגבעולין אחרים אומרים גד שדומה להגדה שמושכת לבו של אדם כמים	יומא עה:א
כתיב (במדבר יא, ט) וברדת הטל על המחנה לילה [ירד המן עליו] וכתיב (שמות טז, ד) ויצא העם ולקטו וכתיב (במדבר יא, ח) שטו העם ולקטו הא כיצד צדיקים ירד על פתח בתיהם בינונים יצאו ולקטו רשעים שטו ולקטו	יומא עה:א
כתיב לחם וכתיב עוגות וכתיב וטחנו הא כיצד צדיקים לחם בינונים עוגות רשעים טחנו בריחים (במדבר יא, ח) או דכו במדוכה א"ר יהודה אמר רב ואיתמא ר' חמא בר' חנינא מלמד שירד להם לישראל עם המן תכשיטי נשים דבר שנידוך במדוכה ובשלו בפרור א"ר חמא מלמד שירד להם לישראל עם המן ציקי קדירה (שמות לו, ג) והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר	יומא עה:א
מאי בבקר בבקר א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מדבר שירד להם בבקר בבקר מלמד שירדו להם לישראל אבנים טובות ומרגליות עם המן (שמות לה, כז) והנשיאים הביאו את אבני השהם	יומא עה:א
במדבר יא, ח) והיה טעמו כטעם לשד השמן א"ר אבהו מה שד זה תינוק טועם בה כמה טעמים אף המן כל זמן שישראל אוכלין אותו מוצאין בו כמה טעמים	יומא עה:א
שמות טז, ח) ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכול ולחם בבקר לשבוע תנא משמיה דר' יהושע בן קרחה בשר ששאלו שלא כהוגן ניתן להם שלא כהוגן	יומא עה:א
היו ישראל דומין כתרנגולים שמנקרין באשפה עד שבא משה וקבע להם זמן סעודה (במדבר יא, לג) הבשר עודנו בין שיניהם וכתיב (במדבר יא, כ) עד חדש ימים הא כיצד בינונים לאלתר מתו רשעים מצטערין והולכין עד חדש ימים וישטחו אמר ריש לקיש אל תקרי וישטחו אלא וישחטו מלמד שנתחייבו שונאיהן של ישראל שחיטה	יומא עה:ב
אל תקרי שטוח אלא שחוט מלמד שירד להם לישראל עם המן דבר שטעון שחיטה אמר רבי וכי מכאן אתה למד והלא כבר נאמר (תהלים עח, כז) וימטר עליהם כעפר שאר וכחול (הים) עוף כנף ותניא רבי אומר (דברים יב, כא) וזבחת כאשר צויתך מלמד שנצטוו משה על הושת ועל הקנה על רוב אחד בעוף ועל רוב שנים בבהמה	יומא עה:ב
כתיב לחם וכתיב שמן וכתיב (שמות טז, לא) דבש אמר רבי יוסי ברבי חנינא לנערים לחם לזקנים שמן לתינוקות דבש	יומא עה:ב
כתיב (שמות טז, יד) ותעל שכבת הטל וכתיב (במדבר יא, ט) וברדת הטל אמר רבי יוסי ברבי חנינא טל מלמעלה וטל מלמטה ודומה כמו שמונח בקופסא	יומא עה:ב
דק מחוספס אמר ר"ל דבר שנימוח על פיסת היד רבי יוחנן אמר דבר שנבלע במאתים וארבעים ושמונה אברים מחוספס טובא הוי	יומא עה:ב
תנו רבנן (תהלים עח, כה) לחם אבירים אכל איש לחם שמלאכי השרת אוכלין אותו דברי ר"ע וכשנאמרו דברים לפני רבי ישמעאל אמר להם צאו ואמרו לו לעקיבא עקיבא טעית וכי מלאכי השרת אוכלין לחם והלא כבר נאמר (דברים ט, ט) לחם לא אכלתי ומים לא שתית	יומא עה:ב
אלא מה אני מקיים אבירים לחם שנבלע במאתים וארבעים ושמונה אברים אלא מה אני מקיים (דברים כג, יד) ויתד תהיה לך על אזניך (ויצאת שמה חוץ) דברים שתגרי אומות העולם מוכרין אותן להם	יומא עה:ב
במדבר יא, ו) ועתה נפשנו יבשה אין כל אמרו עתיד מן זה שתיפח במעיהם כלום יש ילוד אשה שמכניס ואינו מוציא וכשנאמרו דברים לפני ר' ישמעאל אמר להם אל תקרי אבירים אלא איברים דבר שנבלע במאתים וארבעים ושמונה איברים אלא מה אני מקיים ויתד תהיה לך על אזניך בדברים שבאין להם ממדינת הים	יומא עה:ב

- ימא
עו:א
אמר לו רבי מקרא אני דורש **(בראשית ז, כ)** חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים וכי חמש עשרה אמה בעמק (חמש עשרה בשפלה) חמש עשרה בהרים וכי מיא שורי שורי קיימי
- ימא
עו:א
תניא איסי בן יהודה אומר מן שירד להם לישראל היה מתגבר ועולה עד שרואין אותו כל מלכי מזרח ומערב שנאמר **(תהלים כג, ה)** תערוך לפני שלחן נגד צוררי
- ימא
עו:א
הני חמשה ענויין כנגד מי אמר רב חסדא כנגד ה' ענויין שבתורה **(במדבר כט, ז)** ובעשור **(ויקרא כג, כז)** ואך בעשור **(ויקרא כג, ג)** שבת שבתון **(ויקרא טז, לא)** ושבת שבתון **(ויקרא טז, כט)** והיתה לכם הני חמשה
- ימא
עו:א
דאמר ריש לקיש מנין לשתייה שהיא בכלל אכילה שנאמר **(דברים יד, כג)** ואכלת לפני ה' אלהיך מעשר דגנך תירושך ויצהרך תירוש חמרא הוא וקרי ליה ואכלת
- ימא
עו:א
אמר רב אחא בר יעקב מהכא **(דברים יד, כו)** ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ביין ובשכר שכר שתייה הוא וקרייה רחמנא ואכלת
- ימא
עו:ב
תניא הנודר מן התירוש אסור בכל מיני מתיקה ומותר ביין ולא חמרא הוא והכתיב **(זכריה ט, יז)** ותירוש ינובב בתולות דבר הבא מן התירוש ינובב בתולות
- ימא
עו:ב
והכתיב **(משלי ג, י)** ותירוש יקביך יפרוצו דבר הבא מן התירוש יקביך יפרוצו והא כתיב **(הושע ד, יא)** זנות ויין ותירוש יקח לב
- ימא
עו:ב
מנא לן דאיכרי עינוי דכתיב **(דניאל י, ג)** לחם חמודות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי מאי
- ימא
עו:ב
אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת אפילו נהמא דחיטי דכיתתא לא אכל ומנא לן דחשיב כעינוי דכתיב **(דניאל י, יב)** ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך כי חמודות אתה
- ימא
עו:ב
אשכחן סיכה רחיצה מנא לן אמר רב זוטרא ברבי טוביה אמר קרא **(תהלים קט, יח)** ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו
- ימא
עו:ב
ונעילת הסנדל מנא לן דכתיב **(שמואל ב טו, ל)** ודוד עולה במעלה הזיתים עולה ובוכה וראש לו חפוי (והולך) יחף
- ימא
עו:א
אמר רב נחמן בר יצחק מהכא **(ישעיהו כ, ב)** לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלוץ מעל רגלך וכתוב **(ישעיהו כ, ב)** ויעש כן הלוך ערום ויחף יחף
- ימא
עו:א
אמר רב נחמן בר יצחק מהכא **(ירמיהו ב, כה)** מנעי רגלך מיחף וגרונך מצמאה מנעי עצמך מן החטא כדי שלא יבא רגלך לידי יחוף מנעי לשונך מדברים בטלים כדי שלא יבא גרונך לידי צמאה
- ימא
עו:א
תשמיש המטה דאיכרי ענוי מנא לן דכתיב **(בראשית לא, ג)** אם תענה את בנותי ואם תקח נשים אם תענה מתשמיש ואם תקח מצרות
- ימא
עו:א
רבנן באכרגא כתבו ליה בעידנא דבעו למיחתם עמד גבריאל מאחורי הפרגוד ואמר **(תהלים קכז, ב)** שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שוא מאי כן יתן לידידו שוא א"ר יצחק אלו נשותיהן של תלמידי חכמים שמנדדות שינה בעולם הזה וזוכות לעולם הבא ולא השגיחו
- ימא
עו:ב
א"ל רב פפא לאביי הא תשמיש גופה איכרי ענוי דכתיב **(בראשית לד, ב)** וישכב אותה ויענה א"ל התם שעינה מביאות אחרות
- ימא
עו:א
כיון שמגייע לפתח בית דוד נעשה כנחל שוטף שבו רוחצין זבין וזבות נדות ויולדות שנאמר **(זכריה יג, א)** ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלם לחטאת ולנדה אמר רב יוסף מכאן רמז לנדה שצריכה לישב עד צוארה במים
- ימא
עו:ב
מני ר' חנניא בן תרדיון היא דתניא המלך והכלה לא ירחצו את פניהם רבי חנניא בן תרדיון אומר משום רבי אליעזר המלך והכלה ירחצו את פניהם החיה לא תנעול את הסנדל רבי חנניא בן תרדיון אומר משום ר' אליעזר החיה תנעול את הסנדל מ"ט מלך משום דכתיב **(ישעיהו לג, יז)** מלך ביפיו תחזינה עיניך כלה מאי טעמא כדי שלא תתגנה על בעלה
- ימא
עו:ב
עד כמה מזמנין עד כזית דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר עד כביצה במאי קא מיפלגי ר' מאיר סבר ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתייה ואכילה בכזית ור' יהודה סבר **(דברים ח, ז)** ואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה ואי זה זה כביצה
- ימא
פ:א
תניא רבי אומר כל השיעורין כולן בכזית חוץ מטומאת אוכלין ששינה הכתוב במשמען ושינו חכמים בשיעורין וראיה לדבר יוה"כ מאי שינה הכתוב במשמעו **(ויקרא כג, כט)** מלא תעונה ומאי שינו חכמים בשיעוריה ככותבת ומאי ראיה לדבר יוה"כ דאי מהתם הוה אמינא אורחא דקרא הוא
- ימא
פ:א
טומאת אוכלין כביצה מלן א"ר אבהו א"ר אלעזר דאמר קרא **(ויקרא יא, לד)** מכל האוכל אשר יאכל אוכל הבא מחמת אוכל ואיזה זה ביצת תרנגולת
- ימא
פ:א
א"ר אלעזר האוכל חלב בזמן הזה צריך שיכתוב לו שיעור שמא יבא בית דין אחר וירבה בשיעורין מאי ירבה בשיעורין אי נימא דמחייבי קרבן אכזית קטן והתניא **(ויקרא ד, כב)** אשר לא תעשינה בשגגה ואשם השב מידיעתו מביא קרבן על שגגתו לא שב מידיעתו אין מביא קרבן על שגגתו אלא דלא מחייבי קרבן עד דאיכא כזית
- ימא
פ:א
שיעורין של עונשין הלכה למשה מסיני אחרים אומרים בית דינו של יעבץ תיקנום והכתיב **(ויקרא כז, לד)** אלה המצות שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה אלא שכחום וחזרו ויסדום
- ימא
פ:ב
והכתיב **(ויקרא יא, מג)** ולא תטמאו בהם ונטמתם בם וא"ר פפא מכאן שטומאת גוויה דאורייתא
- ימא
פ:ב
אמר ריש לקיש האוכל אכילה גסה ביוה"כ פטור מ"ט **(ויקרא כג, כט)** אשר לא תעונה כתיב פרט למזיק
- ימא
פ:ב
אמר ר"ל זר שאכל תרומה אכילה גסה משלם את הקרן ואינו משלם את החומש **(ויקרא כב, יד)** כי יאכל פרט למזיק
- ימא
פ:א
מהכא **(במדבר כט, ז)** ועניתם את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו יכול יהא ענוש על תוספת מלאכה
- ימא
פ:א
ת"ל **(ויקרא כג, ל)** וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה על עיצומו של יום ענוש כרת ואינו ענוש כרת על תוספת מלאכה
- ימא
פ:א
יכול לא יהא ענוש כרת על תוספת מלאכה אבל יהא ענוש כרת על תוספת עינוי ת"ל **(ויקרא כג, כט)** כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה על עיצומו של יום ענוש כרת ואינו ענוש כרת על תוספת עינוי
- ימא
פ:א
לכדתניא **(ויקרא כג, לב)** ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחודש יכול יתחיל ויתענה בתשעה ת"ל בערב אי בערב יכול משתחשך ת"ל בתשעה הא כיצד מתחיל ומתענה מבעוד יום מכאן שמוסיפין מחול על הקודש

ואין לי אלא בכניסתו ביציאתו מנין ת"ל (ויקרא כג, לב) מערב עד ערב	יומא פא:ב
ואין לי אלא יוה"כ (ימים טובים) מניין ת"ל (ויקרא כג, לב) תשבתו	יומא פא:ב
אין לי אלא (ימים טובים שבתות) מנין ת"ל (ויקרא כג, לב) שבתכם	יומא פא:ב
אכל אוכלין שאין ראויין לאכילה: אמר רבא כס פלפלי ביומא דכפורי פטור כס זנגבילא ביומא דכפורי פטור מיתבי היה רבי מאיר אומר ממשמע שנאמר (ויקרא יט, כג) וערלתם ערלתו את פריו איני יודע שעץ מאכל הוא אלא מה תלמוד לומר עץ מאכל עץ שטעם עצו ופריו שוה הוי אומר זה פלפלין ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה ואין ארץ ישראל חסרה כלום שנא' (דברים ת, ט) לא תחסר כל בה	יומא פא:ב
ע"ז מנלן דתניא ר"א אומר אם נאמר (דברים ו, ה) בכל נפשך למה נאמר (דברים ו, ה) בכל מאדך ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו לכך נאמר בכל נפשך ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו לכך נאמר ובכל מאדך	יומא פב:א
היא עוברת דארחא אתו לקמיה דרבי אמר להו זילו לחושו לה דיומא דכיפורי הוא לחושו לה ואילחישא קרי עליה (ירמיהו א, ה) בטרם אצרך בבטן ידעתך	יומא פב:ב
חולה מאכילין אותו על פי בקיאי: אמר ר' ינאי חולה אומר צריך ורופא אומר אינו צריך שומעין לחולה מ"ט (משלי יד, ז) לב יודע מרת נפשו	יומא פג:א
וכל מיני מתיקה מאירין מאור עיניו של אדם ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר (שמואל א יד, כט) ראו נא כי אורו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה	יומא פג:ב
אמר ר' יוחנן פעם אחת אחזני בולמוס ורצתי למזרחה של תאנה וקיימתי בעצמי (קהלת ז, יב) החכמה תחיה בעליה	יומא פג:ב
הרוצה לטעום טעם תאנה יפנה למזרחה שנאמר (דברים לג, יד) ומגד תבואות שמש	יומא פג:ב
ר' יהודה ור' יוסי לא הוו דיין בשמא כי מטו לההוא דוכתא בעו אושפיזא יהבו להו אמרו לו מה שמך אמר להו כידור אמר ש"מ אדם רשע הוא שנאמר (דברים לב, כ) כי דור תהפוכות	יומא פג:ב
דתניא מהיכן הולד נוצר מראשו שנאמר (תהלים עא, ו) ממעי אמי אתה גוזי	יומא פה:א
אבל לענין פקוח נפש אפי' אבא שאול מודי דעיקר חיותא באפיה הוא דכתיב (בראשית ז, כב) כל אשר נשמת רוח חיים באפיו אמר רב פפא מחלוקת ממטה למעלה אבל ממעלה למטה כיון דבדק ליה עד חוטמו שוב אינו צריך	יומא פה:א
נענה ר"ע ואמר (שמות כא, יד) וכי יזיד איש על רעהו וגו' מעם מזבחי תקחנו למות מעם מזבחי ולא מעל מזבחי	יומא פה:א
רבי יוסי בר' יהודה אומר (שמות לא, יג) את שבתותי תשמורו יכול לכל ת"ל אך חלק	יומא פה:ב
רבי יונתן בן יוסף אומר (שמות לא, יד) כי קודש היא לכם היא מסורה בידכם ולא אתם מסורים בידה	יומא פה:ב
ר' שמעון בן מנסיא אומר (שמות לא, טז) ושמרו בני ישראל את השבת אמרה תורה חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה	יומא פה:ב
א"ר יהודה אמר שמואל אי הואי התם הוה אמינא דידי עדיפא מדידהו (ויקרא ית, ה) וחי בהם ולא שימות בהם	יומא פה:ב
דרש ר' אלעזר בן עזריה (ויקרא טז, ל) מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו עבירות שבין אדם למקום יוה"כ מכפר עבירות שבין אדם לחבירו אין יוה"כ מכפר עד שירצה את חבירו	יומא פה:ב
אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר (יחזקאל לו, כה) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם	יומא פה:ב
אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר (יחזקאל לו, כה) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם	יומא פה:ב
ואומר (ירמיהו יז, ג) מקוה ישראל (ה') מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל	יומא פה:ב
אמר רב יהודה הכי קאמר על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה ועל לא תעשה גמור לא ורמינהו אלו הן קלות עשה ולא תעשה חוץ (שמות כ, ו) מלא תשא לא תשא וכל דדמי ליה ת"ש ר' יהודה אומר כל שהוא מלא תשא ולמטה תשובה מכפרת מלא תשא ולמעלה תשובה תולה ויוה"כ מכפר לא תשא וכל דדמי ליה	יומא פא:א
ת"ש לפי שנאמר בחורב תשובה ונקה יכול אף לא תשא עמהן ת"ל (שמות לד, ז) לא ינקה יכול אף שאר חייבי לאוין כן ת"ל את שמו שמו הוא דאינו מנקה אבל מנקה שאר חייבי לאוין	יומא פא:א
עבר על עשה ושב אינו זז משם עד שמוחלין לו שנאמר (ירמיהו ג, יד) שובו בנים שובבים	יומא פא:א
עבר על לא תעשה ועשה תשובה תולה ויוה"כ מכפר שנאמר (ויקרא טז, ל) כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם	יומא פא:א
עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה ויוה"כ תולין ויסורין ממרקין שנאמר (תהלים פט, לג) ופקדתי בשבת פשעם ובנגעים עונם	יומא פא:א
אבל מי שיש חילול השם בידו אין לו כח בתשובה לתלות ולא ביוה"כ לכפר ולא ביסורין למרק אלא כולן תולין ומיתה ממרקת שנאמר (ישעיהו כב, יד) ונגלה באזני ה' צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותן	יומא פא:א
אמר רב נחמן בר יצחק כגון דקא אמרי אינשי שרא ליה מריה לפלניא אביי אמר כדתניא (דברים ו, ה) ואהבת את ה' אלהיך שיהא שם שמים מתאהב על ידך	יומא פא:א
מה הבריות אומרות עליו אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה אוי להם לבריות שלא למדו תורה פלוני שלמדו תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו עליו הכתוב אומר (ישעיהו מט, ג) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר	יומא פא:א

א"ר חמא (בר) חנינא גדולה תשובה שמביאה רפאות לעולם שנא' (הושע יד, ה) ארפא משובתם אוהבם נדבה	יומא פ:א
ר' חמא (בר) חנינא רמי כתיב (ירמיהו ג, יד) שובו בנים שובבים דמעיקרא שובבים אתם וכתבי ארפא משובותיכם לא קשיא כאן מאהבה כאן מיראה	יומא פ:א
רב יהודה רמי כתיב שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם וכתבי (ירמיהו ג, יד) הנה אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה ל"ק כאן מאהבה או מיראה כאן ע"י יסורין	יומא פ:א
אמר רבי לוי גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שנא' (הושע יד, ב) שובה ישראל עד ה' אלהיך	יומא פ:א
גדולה תשובה שמקרבת את הגאולה שנאמר (ישעיהו נט, כ) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב מה טעם ובא לציון גואל משום דשבי פשע ביעקב	יומא פ:ב
גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כשגגות שנאמר (הושע יד, ב) שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך הא עון מזיד הוא וקא קרי ליה מכשול	יומא פ:ב
איני והאמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכויות שנאמר (יחזקאל לג, יט) ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם (חיה) יחיה לא קשיא כאן מאהבה כאן מיראה	יומא פ:ב
גדולה תשובה שמארכת שנותיו של אדם שנאמר (יחזקאל יח, כז) ובשוב רשע מרשעתו (חיו) יחיה	יומא פ:ב
שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם מקניט את חבריו בדברים ספק מתפייס הימנו ספק אין מתפייס הימנו וא"ת מתפייס הימנו ספק מתפייס בדברים ספק אין מתפייס בדברים אבל הקב"ה אדם עובר עבירה בסתר מתפייס ממנו בדברים שנאמר (הושע יד, ג) קחו עמכם דברים ושובו אל השם	יומא פ:ב
ולא עוד אלא שמחזיק לו טובה שנאמר וקח טוב ולא עוד אלא שמעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים שנאמר (הושע יד, ג) ונשלמה פרים שפתינו	יומא פ:ב
שמא תאמר פרי חובה ת"ל (הושע יד, ה) ארפא משובתם אוהבם נדבה	יומא פ:ב
א"ר יהודה רב רמי כתיב (תהלים לב, א) אשרי נשוי פשע כסוי חטאה וכתבי (משלי כח, יג) מכסה פשעיו לא יצליח לא קשיא הא בחטא מפורסם הא בחטא שאינו מפורסם רב זוטרא בר טוביה אמר רב נחמן כאן בעבירות שבין אדם לחבירו כאן בעבירות שבין אדם למקום	יומא פ:ב
אדם עובר עבירה פעם ראשונה מוחלין לו שניה מוחלין לו רביעית אין מוחלין לו שנאמר (עמוס ב, ו) כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו	יומא פ:ב
ת"ר עבירות שהתודה עליהן יוה"כ זה לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר ואם שנה בהן צריך להתודות יוה"כ אחר ואם לא שנה בהן וחזר והתודה עליהן עליו הכתוב אומר (משלי כו, יא) ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו	יומא פ:ב
כ"ש שהוא משובח שנאמר (תהלים נא, ה) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד אלא מה אני מקיים ככלב שב על קיאו וגו' כדרב הונא דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו הותרה לו סלקא דעתך אלא אימא נעשית לו כהיתר	יומא פ:ב
וצריך לפרוט את החטא שנאמר (שמות לב, לא) אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב דברי ר' יהודה בן בבא רבי עקיבא אומר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה אלא מהו שאמר משה ויעשו להם אלהי זהב כדר' ינאי דאמר ר' ינאי אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע כסף וזהב שהרבית להם לישראל עד שאמרו די גרם להם שיעשו אלהי זהב	יומא פ:ב
שני פרנסים טובים עמדו להם לישראל משה ודוד משה אמר יכתב סורחני שנאמר (במדבר כ, יב) יען לא האמנתם בי להקדישני דוד אמר אל יכתב סורחני שנאמר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה	יומא פ:ב
רב זוטרא כי הוּוּ מכתפי ליה בשבתא דריגלא הוה אמר (משלי כז, כד) כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור ודור	יומא פ:א
(משלי יח, ה) שאת פני רשע לא טוב לא טוב להם לרשעים שנושאים להם פנים בעולם הזה לא טוב לו לאחאב שנשאו לו פנים בעוה"ז שנאמר (מלכים א כא, כט) יען כי נכנע (אחאב מלפני) לא אביא הרעה בימיו	יומא פ:א
טוב לו למשה שלא נשאו לו פנים בעוה"ז שנאמר (במדבר כ, יב) יען לא האמנתם בי להקדישני הא אילו האמנתם בי עדיין לא הגיע זמנם ליפטר מן העולם	יומא פ:א
ר' יוסי בר חנינא כל המבקש מטו מחבירו אל יבקש ממנו יותר משלש פעמים שנאמר (בראשית נ, יז) אנא שא נא ועתה שא נא	יומא פ:א
כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו מ"ט כדי שלא יהא הוא בגיהנם ותלמידיו בגן עדן שנאמר (תהלים טז, י) כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת	יומא פ:א